XXXI. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. JÚLIUS 17.

Ludas Matyi

Vasvári Anna rajza

LÉGKÖRI SZENNYEZETTSÉG

KEDVES LUDAS!

ILLATOS SZOMBATOK

A kezdődő kánikula legfülledtebb napjaiban örvendeztette meg a fővárosi házak lakóit a Köztisztasági Hivatal sokszorosított körlevele, hogy fáradságos munkát végző dolgozóinak szabad szombatja érdekében mostantól fogva szombatonként nem hordják el a szemetet. Még azt is kéri a körlevél, hogy a lakosság támogassa megértéssel a rendelkezést.

Tisztelettel bejelentem, hogy ezt az újítást megérteni nem áll módomban; támogatni még kevésbé. Tudom, hogy népszerűtlen feladat ilyesmi ellen szót emelni. Nem is teszem. Sőt! Javasolom, hogy folytassuk a kezdeményezést, és terjesszük ki újabb fontos területekre a szabad szombat divatját. Hiszen más dolgozók is fáradságos munkát végeznek, ők is megérdemlik a hosszú-víkendet.

Nem tudom persze, mit szól majd a szabadszombatos köztisztasági dolgozó, ha szombat reggel kinyitja a vízcsapot, és nem csurran belőle a víz, mivelhogy a Vízművek is szabadnapot tart?! Akármit szól — folytassuk! A mentőknek is járjon ugyanez: ne szálljanak ki tehát szombaton és vasárnap semmiféle balesethez, de a tűzoltók se oltsanak, és a rendőr se vigyázzon aköznyugalomra. Ha pedig szórakozni szeretne a szabadszombatos dolgozó: a mozigépészek, színészek, tévé-személyzet, rádió szabad szombatja miatt álljon meg az élet ezeken a területeken is, ne játsszanak a mozik, színházak, ne adjon műsort a tévé, a rádió, a két hétvégi napon. A villamosok, vonatok se járjanak, gáz ne égjen, lámpa ne világítson. Hiszen csupa fáradságos munkát végző dolgozóról van szó — valósítsuk meg tehát a totális víkendet! Milyen szép lesz így az élet...

De ha javaslatom mégsem volna életrevaló — miért éppen a szeméthordásról kell így rendelkezni! És éppen a legrosszabb időszakban, amikor gyorsan bomló gyümölcs- és főzelékhulladék tömi a szemetesládákat és kukákat. Szíveskedjék a Köztisztasági Hivatal néhány vezetője végigsétálni a városon és beszagolni egy-egy bűzlő kapualjba valamelyik kánikulai vasárnap délután: élvezni a harmadnapos hulladék pestises páráját!

Helyes gondoskodni a dolgozók kényelméről — de a közérdek sem kutya. Vannak foglalkozások, amelyek dolgozói közvetlenül szolgálják a közösséget: nemcsak a rendőr, mentő, tűzoltó, satöbbi, hanem a köztisztasági alkalmazott is. Ezek a foglalkozások bizony némi áldozatot és — divatos szóval élve — helytállást követelnek. És meggondolandó, hogy helyes-e veszélyeztetni egy kétmilliós világváros egészségét néhány száz ember kényelméért.

Nem tudom, milyen házakban laknak a Köztisztasági Hivatal illetékesei. De ha van rá alkalmuk, figyeljenek oda egy kicsit: különösen nyáron már a kétnapos szeméthordási szünet alatt is dugig telnek bomló és bűzlő anyagokkal a tartóedények. Ha ez az idő három napra növekedik, ha péntek reggeltől hétfő reggelig nem hordják el a szemetet: hová kerüljön a hulladék? Létesítsünk szemétdombokat a kapualjakban és járdákon?

Most pedig várom, már szinte hallom a döntőnek szánt érvet: munkaerőhiány. Akkor azonban ne hivatkozzanak kenetteljesen a fáradságos munkára, hanem beszéljenek őszintén. Erre megoldást persze én sem tudok mondani. Csak szerényen megkérdezem: s mi történik, ha ez a munkaerőhiány még fokozódik? Akkor már sem pénteken, sem csütörtökön, végül egyetlen napon sem fogják elhordani a szemetet?

E. J.

BOSSZÚSÁG TEJBE APRÍTVA

Minden reggel felkeresem a nagy ABC csemegeáruházat, amelyet hajdanán „éjjel-nappal KÖZÉRT-nek" tiszteltek a hívők. Elsősorban egészségügyi céllal teszem, mert úgy vettem észre, hogy, ha jó korán kidühöngöm magam valamin, attól kezdve nyugodtabb a napom.

Régebben már szóvá tettem, hogy hétfőnként akadozik az ellátás és hogy nincs kellő választék. A Csemegekereskedelmi Vállalat a következőket válaszolta:

„A jelzett cikkben közölt észrevétellel egyetértünk. Részben a cikk, részben saját tapasztalataink alapján szállítóinknál intézkedtünk és ennek következtében a probléma időközben megszűnt."

Valóban megszűnt.

Saját tapasztalatom alapján annyiban, hogy tavaly csak hétfőnként akadozott az ellátás. Az idén viszont már a hét többi napja is felzárkózott.

A reggeli időszakot figyelembe véve, már az is gyanús, hogy a pékáruk boltjánál nem állnak sorba az emberek. Igaz, miért is állnának? Zsemlye nincs, kifli nincs, pacsni nincs, méreg van.

Az eladó készségesen válaszol a kérdésre.

— A pékáru már elfogyott kérem.

Sőt, jó kereskedő lévén, tanácsot is ad:

— Tessék kenyeret fogyasztani.

Az életszínvonalra természetesen nem lehet panaszunk. Mindig van mit a tejbe aprítanunk. Egy jól ellátott péküzletből mondjuk császárzsemlyét, mákost, brióst. Az „éjjel-nappal KÖZÉRT-ből" — bosszúságot.

(f. i.)

STRANDÜGYEK

Az egri strandfürdő vezetősége az idén „kedves" meglepetést nyújtott a nyugdíjasoknak.

Tavaly egy egész napra szóló nyugdíjas jegy ára 2 forint 50 fillér volt.

Az idén felemelték 4 forintra.

De csak délután 2-től érvényes. A legnagyobb hőségben.

Kérem, ha ezen múlik az egri strand rentabilitása — én még akkor sem értem.

Vándori István
Eger, Csákány u. 13.

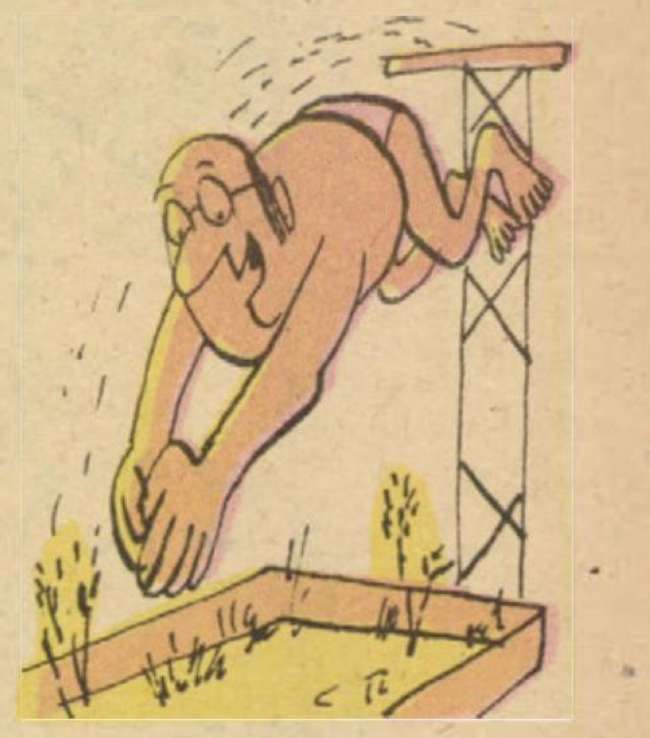
Van Érdligeten, nagyon szép környezetben, egy kis hidegvizű strand. A kánikulai napokon bizony jólesne felüdülni a vizében. Sajnos, ebben az évben még nem volt rá mód, a strandot mindeddig nem nyitották meg.

Naponta látom, hogy messziről jött gyerekek úszógumival, labdával felszerelve csalódottan néznek az üres medencébe. A szomszédos kemping lakói is szívesen fürödnének.

Úgy tudom, a hidegvizű strandokat június 1-én szokták nyitni. Remélem augusztus 20-a tiszteletére nálunk is megteszik.

K. I.
Érdliget

Olvasom a lapokat, hallgatom a rádiót és irigykedem. Itt is megnyílt egy strand, ott is megnyílt egy strand. Sajnos, a zsámboki strandot nem említik. A zsámboki strand már nyolc esztendeje nem nyitotta meg a kapuját. Igaz, nem is teheti, mert azóta a kaput is elvitték. A kabinok düledeznek, a medencét alig lehet már megtalálni a nagy gaz között. Az ille-

tékesek a vállukat vonogatják. Most nincs, aki elvállalná a strand kezelését, most meg nincs víz. Legutóbb már akadt, aki vállalta volna, csak még mindig nincs víz.

Miért nincs? Hová lett? Hiszen egyszer volt! Ki tud róla?

És, ha tényleg megszökött, arra is van orvosság. Éppen kutat ne tudnánk fúrni?

Hegedűs István
2116 Zsámbok, Rákóczi u. 6.

HIÁBA FORDULTAM A CSÉB-HEZ

A CSÉB széles körű propagandát fejt ki. Sajtóban, rádióban, televízióban, a közlekedési eszközökön, utcán, plakátokon, a fővárosban, vidéken, mindenütt. Valószínű, hogy nagy összeget fordít erre. Magam is CSÉB-tag vagyok. Sőt, az ízléses reklámhadjárat annyira hátott rám, hogy amikor két évvel ezelőtt agitálni kezdtek, hogy havi 20 forintos helyett térjek át a 40 forintos biztosításra, nem sokat haboztam.

1974. december 24-én született harmadik gyerekünk. Én 1975. január 7-én megbetegedtem és sajnos, március 15-ig táppénzes állományban voltam. Talán felesleges részleteznem, hogy egy ilyen hosszabb betegség anyagilag erősen érezteti hatását...

Tehát a CSÉB-hez fordultam.

Budapesten dolgozom, a negyedik kerületben. Az üzemi megbízott által kérvényt adtam a CSÉB-hez 1975 márciusában, segély folyósítására. Gondoltam: kétszer ad, ki gyorsan ad. Gondoltam továbbá: ha a propagandahadjáratnak hinni lehet, a CSÉB is ezek közé tartozik.

És most úgy tűnik, hogy mégsem.

1975 júniusában bementem a Váci úti, majd a Mády L. utcai CSÉB-hez érdeklődni. Mindkét helyen elutasítottak azzal, hogy ügyem az üzemre tartozik. Az üzemben viszont azt a választ kaptam, hogy kérelmemet még márciusban továbbították a CSÉB-hez.

Ki érti ezt?

A segély ugyebár olyan dolog, hogy vagy megszavazzák, vagy nem szavazzák meg. No de ez az eljárás...

M. I.
(Teljes név, cím, aláírás)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „Kilátás a szeméthegyről" című közleménnyel kapcsolatban az alábbi tájékoztatással szolgálunk.

Dunakeszi területén folyamatban van a község újra házszámozása. Tekintettel arra, hogy Dunakeszinek 23 000 lakosa van, a térképen elkészítendő munkarészek igen sok időt vesznek igénybe. A házszámozást pedig csak ennek elkészülte után tudjuk újra elvégezni. Az 1974 folyamán megjelent szeméthegyet a Felsőtabán utca lakói továbbra is gyarapítják. Nincs módunk arra, hogy őrt állítsunk a szóban forgó területre. A szemétlerakás megakadályozásához a lakosság kellő fegyelme hiányzik.

A cikkükben említett „szennycsatorna" eltakarítását megrendeltük. A Felsőtabán út közvilágításra vonatkozólag ugyancsak intézkedtünk.

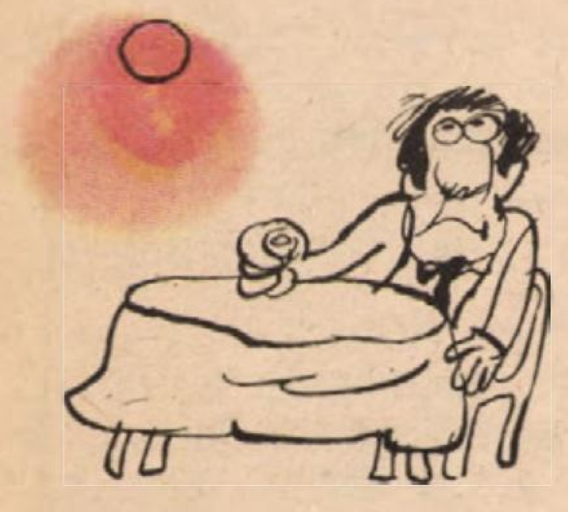
Kántor László
ép. csop. vez.
Dunakeszi Nagyközségi Tanács VB.

ÁLLATKÍSÉRLETEIM

Ha a közvéleményemet kérdeznék a tévé műsorairól, én a Deltát szeretném a legeslegjobban, mert rajongok a tudományos világ híreiért. Legutóbb is, mit látok benne: japán tudósok csoportja fehér patkányokat zsúfolt össze egy cipősdobozba, majd a dobozt a patkányokkal heteken keresztül rázták, megállás nélkül. Ezzel a vasúti tömegközlekedés mechanizmusát produkálták, arra voltak kíváncsiak, milyen hatással lesz a patkányokra a tartós, vasúton való utazás? Előzetes elképzeléseikre csattanós választ is kaptak: az összerázott állatok vérösszetétele néhány hét után megváltozott, emelkedett a fehérje-szintjük is, ami ugyancsak nem jó jel.

Nemcsak a kísérlettől voltam elragadtatva, hanem önmagamtól is; én ugyanis már régóta végzek — titkon, hogy az állatbarátok meg ne sejtsék — különböző állatkísérleteket, melyekből párhuzamot tudok vonni a kísérletekhez hasonló emberi helyzetekre. Most bátorságra kaptam — e műsor apropójából —, hogy néhány kísérletemet elmeséljem.

1. Tengerimalacokat helyeztem egy étterem kerthelyiségébe, majd ügyet sem vetettem rájuk. A napra kitett, és ki nem szolgált tengerimalacokon néhány óra után erős nyugtalanság vett erőt, izgatottan rágni kezdték ketrecük oldalát, majd elcsendesedtek és a gyengébbek oldalukra fordulva elhullottak. A következtetés egyértelmű: az emberi szervezetre is káros körülmény, ha egy kerthelyiség asztalánál ülve, sem italt, sem ételt, nem tesznek elé.

2. Macskát helyeztem egy ventillátor elé, a macska fölé pedig egy zuhanyrózsát állítottam, hogy a zuhany a fejét érje. Tizennégy nap után a macska minden játékosságát elveszítette a zuhany alatt és a ventillátor előtt, holott táplálásáról rendszeresen gondoskodtam. Az esetből világosan kiderül, hogy egy kéthetes üdülésre beutalt dolgozó — amennyiben szélviharban és tartós esőzés alatt tölti a szabadságát — ellátottsága ellenére is idővel a kedvét veszti.

3. Levelibékát helyeztem egy aszfaltfúrógép mellé és a gépet hetven napig működtettem. Ezután a béka jobb lábán az ideget kipreparáltam és a fúrógéphez kötöttem. A béka igen heves mozgással reagált a beavatkozásra, végtagjaival rángó mozgásokat végezve. Nem kétséges ennélfogva, hogy az olyan ember, aki építkezések közvetlen közelében lakik, idegileg könnyen ingerelhetővé válik.

4. Egy sajtbura alá fehéregereket helyeztem, s egy nyíláson át dohányfüstöt engedtem a bura alá. Harmincöt nap után az egerek csoportokba verődtek: néhány egér a füsttől távol helyezkedett el, szemeik könnyben úsztak és erősen köhögtek. A többi éppen ellenkezőleg a nyílás közvetlen közelében. Ezek hátsó lábaikra állva táncoló mozgást végeztek maguk körül, miközben a dohányfüst a fülükön jött ki. E kísérletemből azt a végkövetkeztetést vontam le, hogy egyes ember dohányzik, más ember nem.

5. Három kacagó gerlének felolvastam Cs. P. humoreszkjeit. Az egyik gerle másfél órán belül tizennégyszer kacagott fel, a másik ugyanez idő alatt több mint harmincszor, míg a harmadik egyáltalában nem kacagott. A

párhuzam világos: a humor igen szubejktív műfaj, kinek ez tetszik, kinek az. Fejlett humorérzéke nincsen mindenkinek, jelen kísérletben például ezzel csak a harmadik gerle rendelkezett.

Cs. P. humoreszkjei ugyanis igen rosszak.

Somogyi Pál

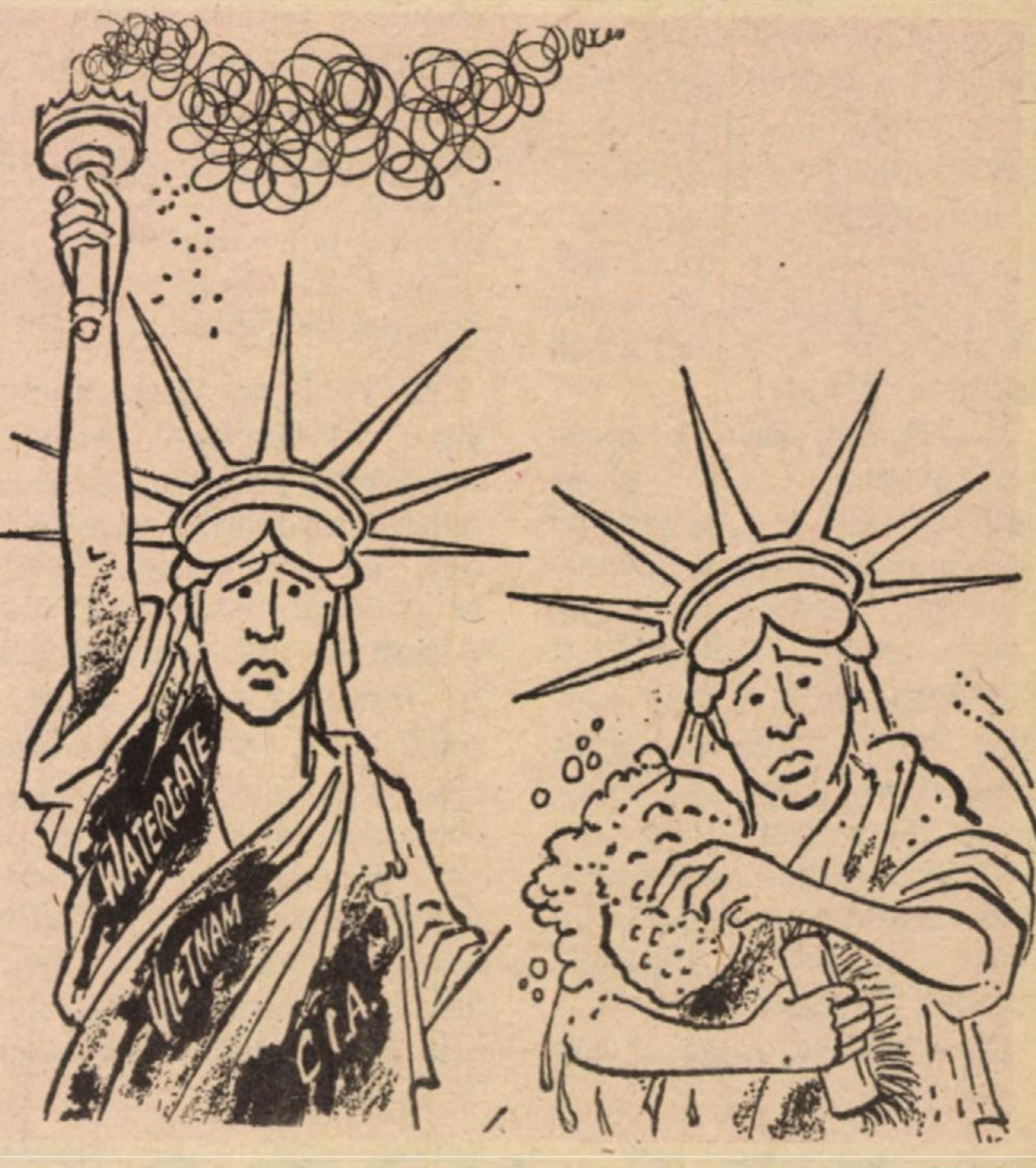
MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

TARTÓS GOND ANGLIÁBAN

(„Morning Star", Anglia)

NEHÉZ TISZTÁN TARTANI...

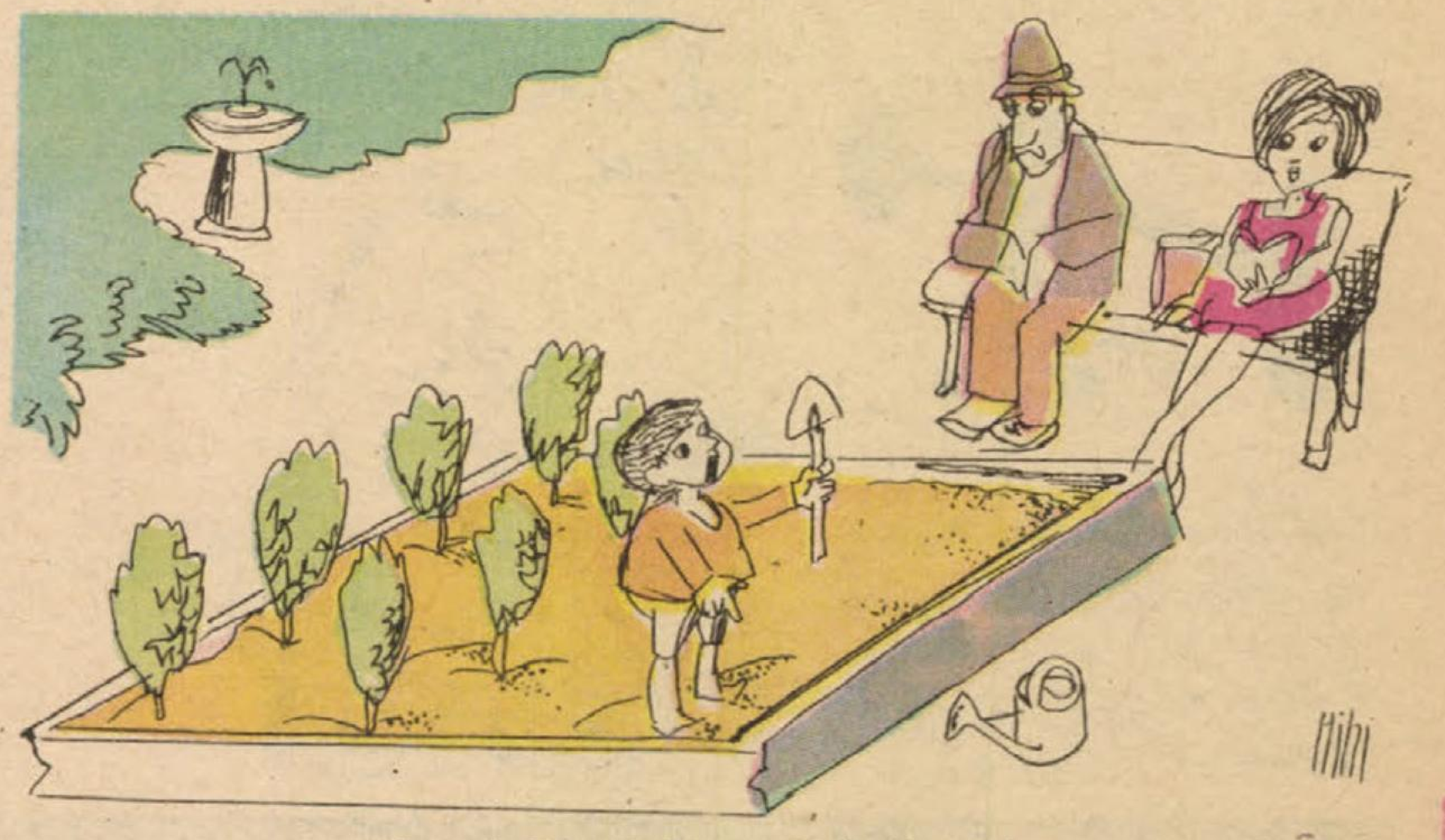

(„Die Weltwoche", Svájc)

LÁNGOLÓ SZERELEM

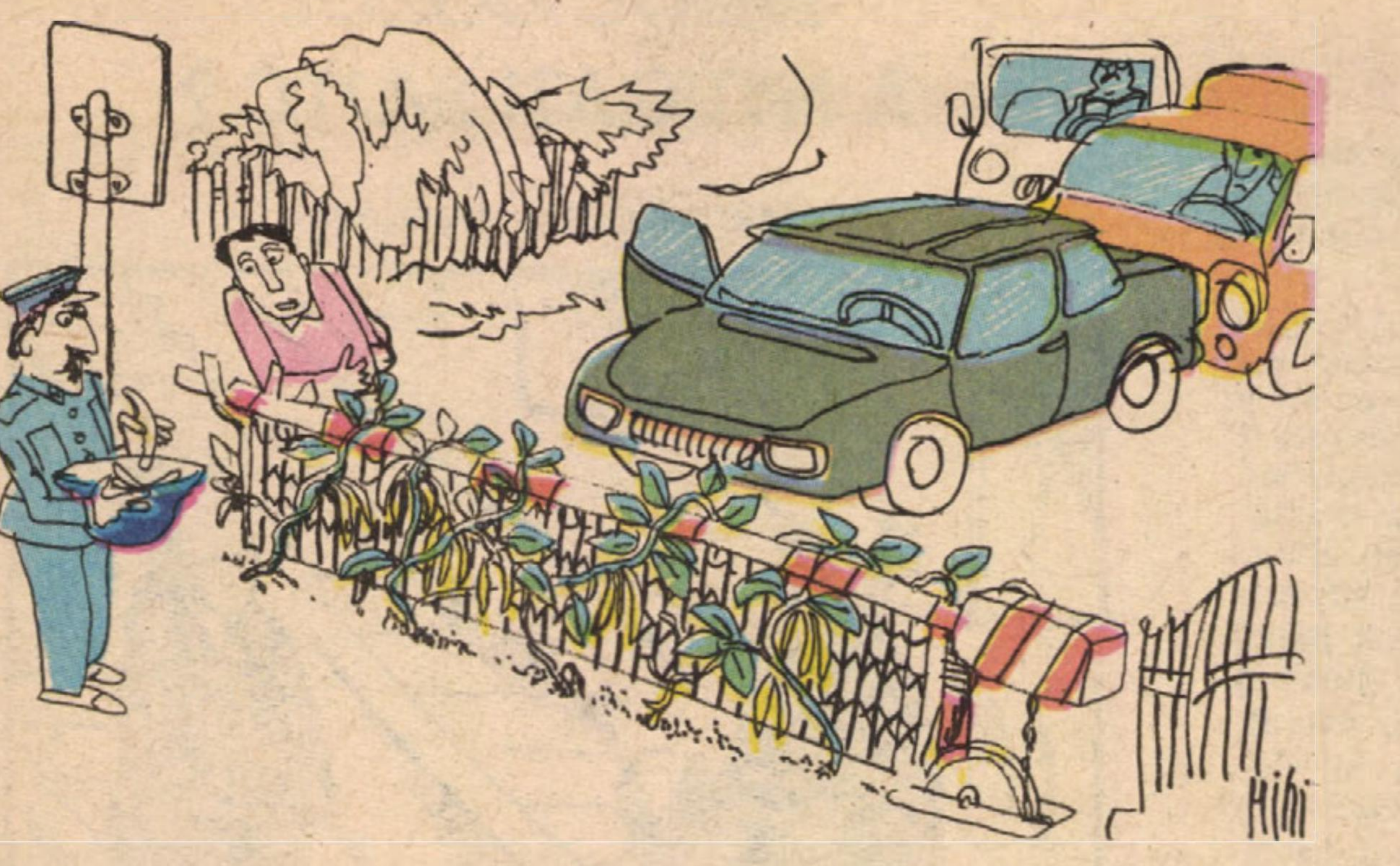

AGRONÓMUS GYEREK

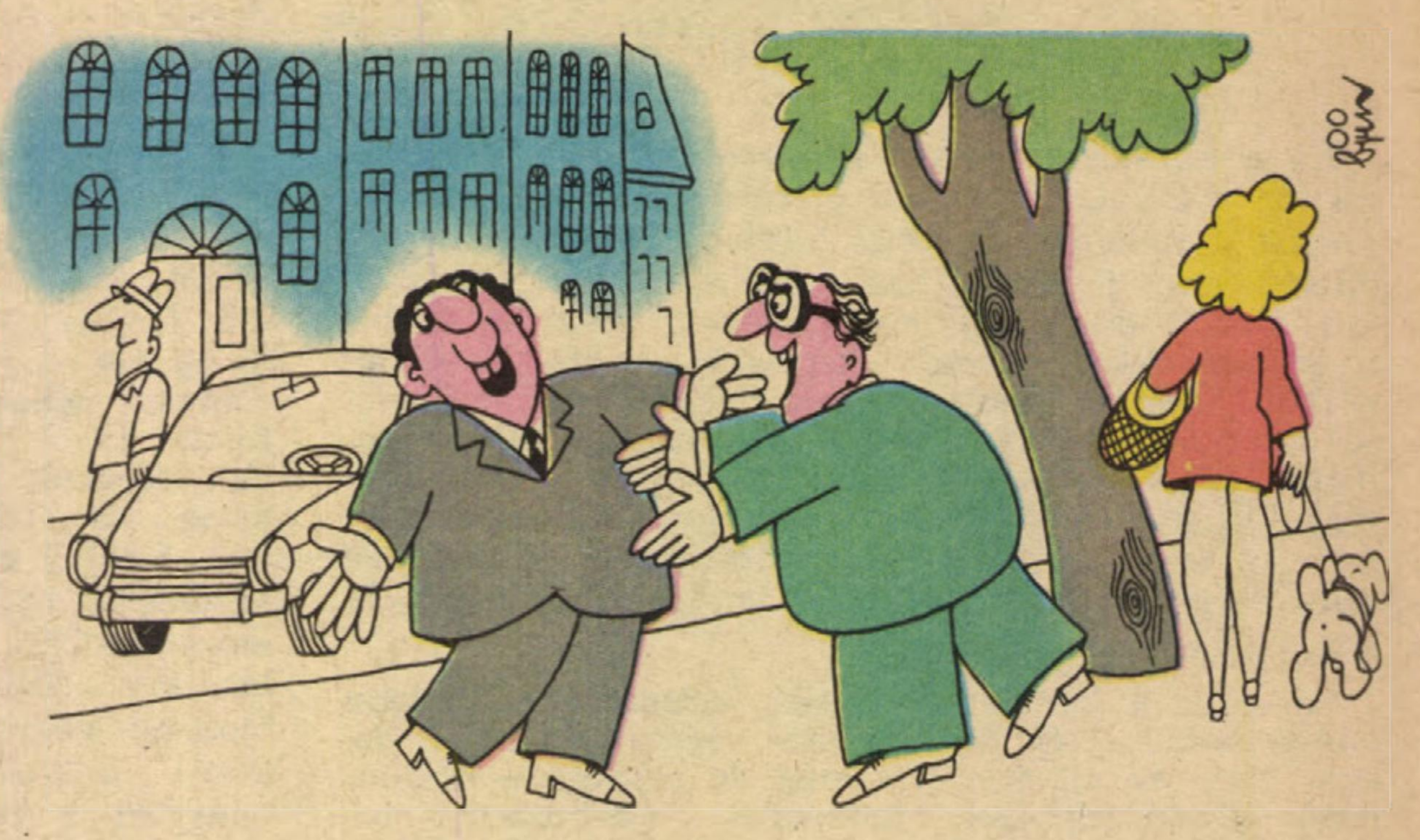
– Mama! Megkötöttem a futóhomokot...

HOSSZÚ SOROMPÓ

– Mikor nyitják ki?
– Majd ha a futóbabot leszüreteltük...

RÉGI ISKOLATÁRSAK

– Drága barátom! Harminc éve nem találkoztunk! Te mennyit keresel?

Levélváltás a finomkodó fogalmazásról

Kedves Szerkesztő úr!

Az Ország-Világ című képes hetilapban nagy érdeklődéssel olvasom a 101 magyar aranyérem történetéről szóló cikksorozatot. Helyes kezdeményezés, hogy a mai olvasóval megismertessék sportmúltunk legkiemelkedőbb eseményeit. Erősen kifogásolom azonban, hogy szemérmesen elhallgatják, és a sok dicsérettel elhomályosítják azokat a tényeket, amelyek egyik-másik élsportolóra nem vetnének kedvező fényt.

Szeretném, ha ön megmagyarázná, mit jelent például az a finomkodó fogalmazás, hogy Gyarmati Olga „Másodszor külföldre ment férjhez"? A távolugrónőről, a cikk szerint, nem lehetett ugyan elmondani, hogy túl érzékeny lélek lett volna, de amikor a Wembley Stadion zöld gyepén meghallotta, hogy győzött, potyogni kezdtek a könnyei.

Én elhiszem, hogy ez így igaz, de ez csak az igazság egyik oldala. Miért annyira szemérmesek, hogy nem írják meg az igazság másik oldalát is?

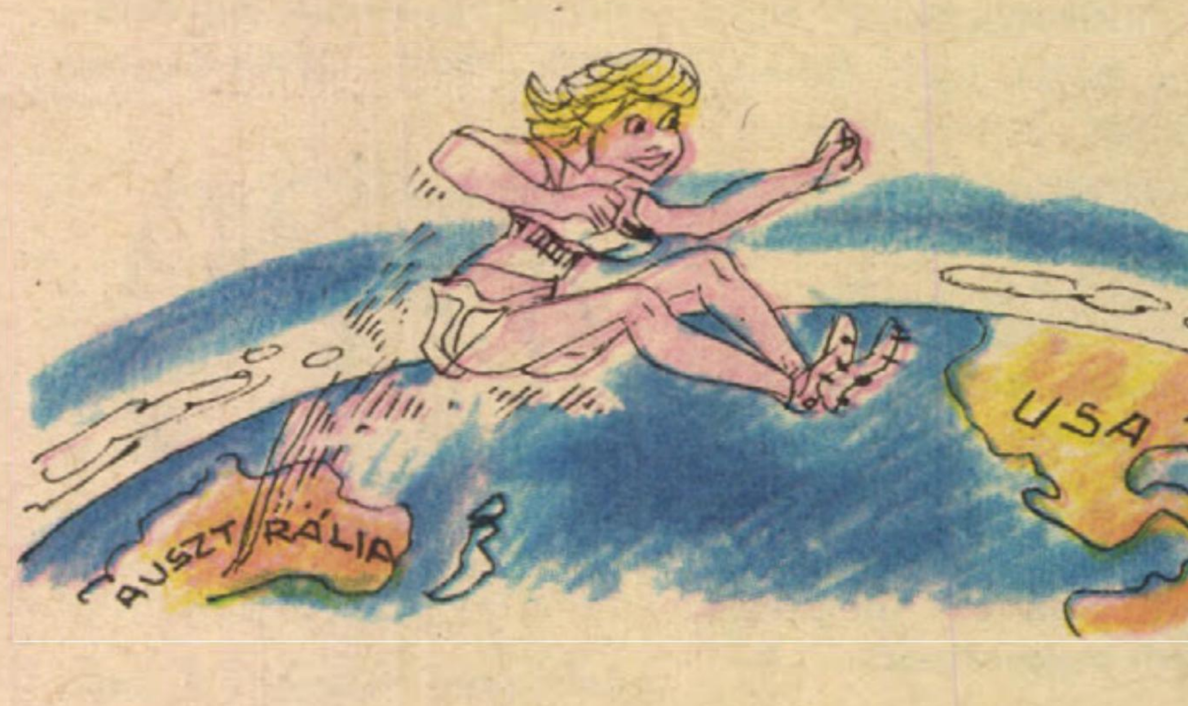
Kedves Olvasónk!

Minden igaz, amit az olimpiai bajnoknő *sportsikereiről* a cikkben olvasott. Igaz, hogy Londonban, 1948-ban olimpiai bajnok volt és ugrásával új olimpiai csúcsot ért el, amivel dicsőséget szerzett Magyarországnak.

Az is igaz, hogy a neves távolugrónő másodszor külföldre (pontosabban: külföldön) ment férjhez. De az is igaz, hogy ez a fogalmazás nem elégítheti ki önt. Engem sem és másokat sem! Azokat sem, akik még emlékeznek arra, hogy a távolugrónő nemcsak fél centi híján, 5 méter 70 centimétert ugrott, hanem 1956-ban az olimpiáról nem tért haza. Amerikában kötött ki, és mint disszidens ment férjhez — egy másik magyar disszidenshez.

Lehet, hogy valamiféle túlzott finomkodás, fölösleges tapintat, esetleg „a megszépítő messzeség" indította a sorozat szerzőit arra az áthidaló megfogalmazásra, hogy „másodszor külföldre ment férjhez". Úgy látszik, ez a közlés a cikkben fontos életrajzi adalék még egy olimpikonnál is, de az igazság azt is megköveteli, hogy ha a mának a múltról tájékoztatást adunk, ne hallgassunk el és főleg ne „kenjünk el", semmit, ami a valóságot meghamisítja. Nem nekünk van szégyellni valónk.

Az is igaz — mint a cikkben olvastuk —, hogy *„őstehetség"* volt; hogy *„csupa ruganyosság, csupa energia"* volt; hogy *„a vezetőnek kétszeresen ügyelnie kellett"* arra, hogy *„le ne törjön, agyon ne hajszolja magát"*. A hivatalos magyar sportvezetés atyai gondoskodással vigyázott is erre: minden

kényelmet és anyagi lehetőséget megteremtett, hogy a tehetséges távolugrónő munkáját siker koronázza. Az ő válasza és hálája nem maradt el: mindent elfogadott, amit csak kapott és sikereinek csúcsán disszidált. Persze ezt úgy is lehet fogalmazni, hogy „másodszor külföldre ment férjhez". De így nem teljes a tájékoztatás.

Az is igaz: nem lehetett elmondani róla, hogy túl érzékeny lélek volt, még ha az emlékezetes londoni győzelemnél a Wembley Stadion zöld gyepére potyogtak is a könnyei. Hiszen túl érzékeny lelkülettel nem tudott volna hazát cserélni.

Az is igaz, hogy mi sem voltunk túl érzékeny lelkületűek, nem potyogtak a könnyeink utána és ma már még kevésbé potyognak.

Ne csomagoljuk vastag sztaniolpapírba a múltat és ne „írjuk át" a tényeket. Ne rugaszkodjunk el a valóságtól! Még egy ilyen kicsiny ügyben sem, sajtónk hitelének megvédése érdekében. És azért sem, hogy a mai fiatalok ne alkossanak hamis fogalmakat a harmincnyolcadik aranyérem megszerzőjéről. És másról sem.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

APRÓ KIS VERSEK

AZ ANTIMILITARISTA EGYSZARVÚ

Amióta letiporták
vadvirágos legelőjét,
s célba vették, hogy lelőjék
rengő testű kedves nőjét,
elfajzott és húsevő lett.
Katonákat evett főleg.

Ma este az unikornis
megevett hat uniformist,
egyben sem volt katona.
„Na, hogy ízlett?" – kérdi tőle
nyájas képpel hájas nője –
„a könnyű kis vacsora?"

SZERELMI DRÁMA

Légyottra ment a légy,
s míg kedvesére várt,
felejtett minden gondot,
nem dongott.

Álomba ringatta
– mint kedves pöttyös lóca –
az erdő lágy ölén
a légyölő galóca.

Szilvási Csaba

A HÉT HÍREIBŐL

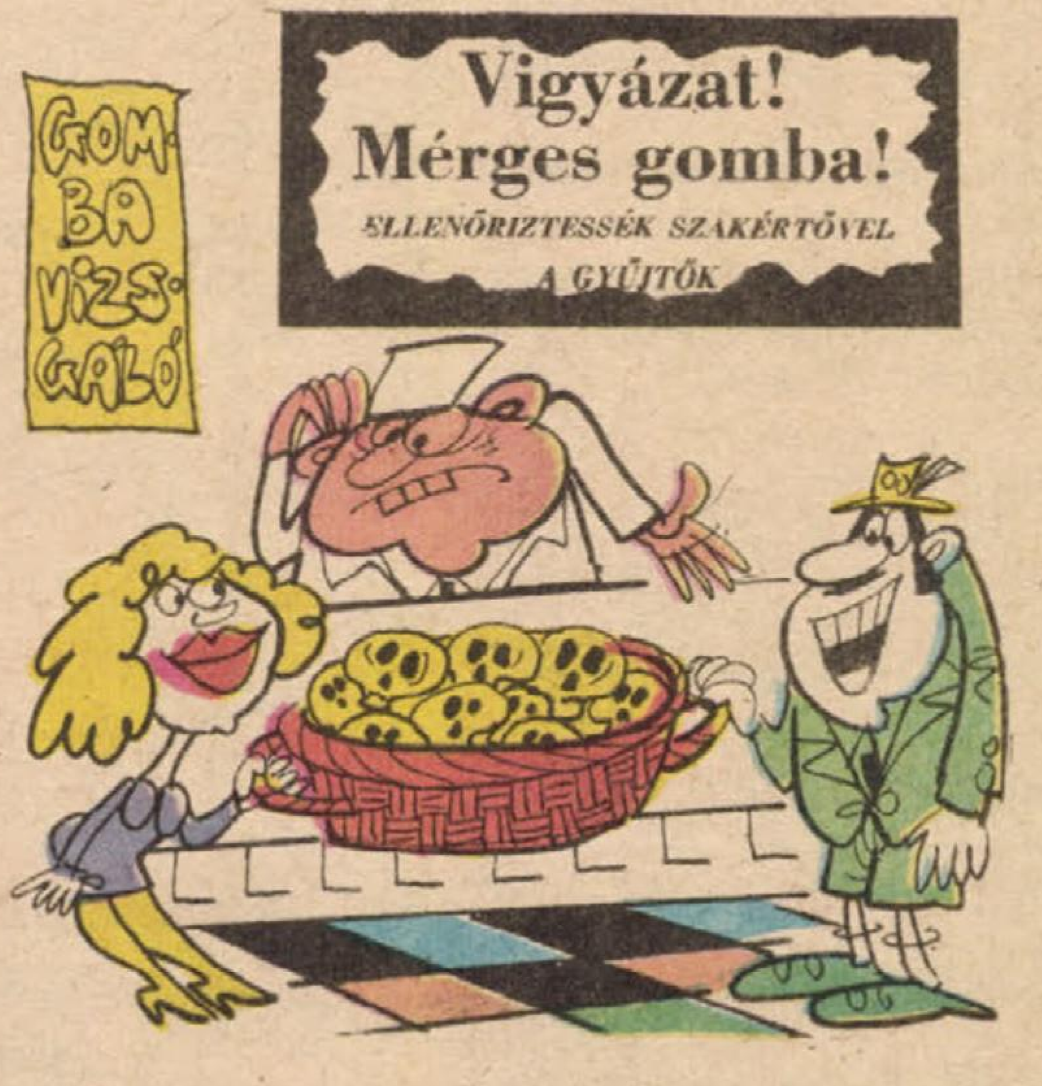
Fülöp György rajzai

– Ha becsületszavukat adják, hogy jobb műsort sugároznak, visszaadom.

– Így könnyű. Én még egy teketét se kaptam.

– Most gyűjtöttük. Ugye, ehető?

– Na és? Nekünk minden évben van egy-két Waterloonk...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A dada a gyereket fürdeti, amikor beront a fürdőszobába az anya és rémülten felkiált:

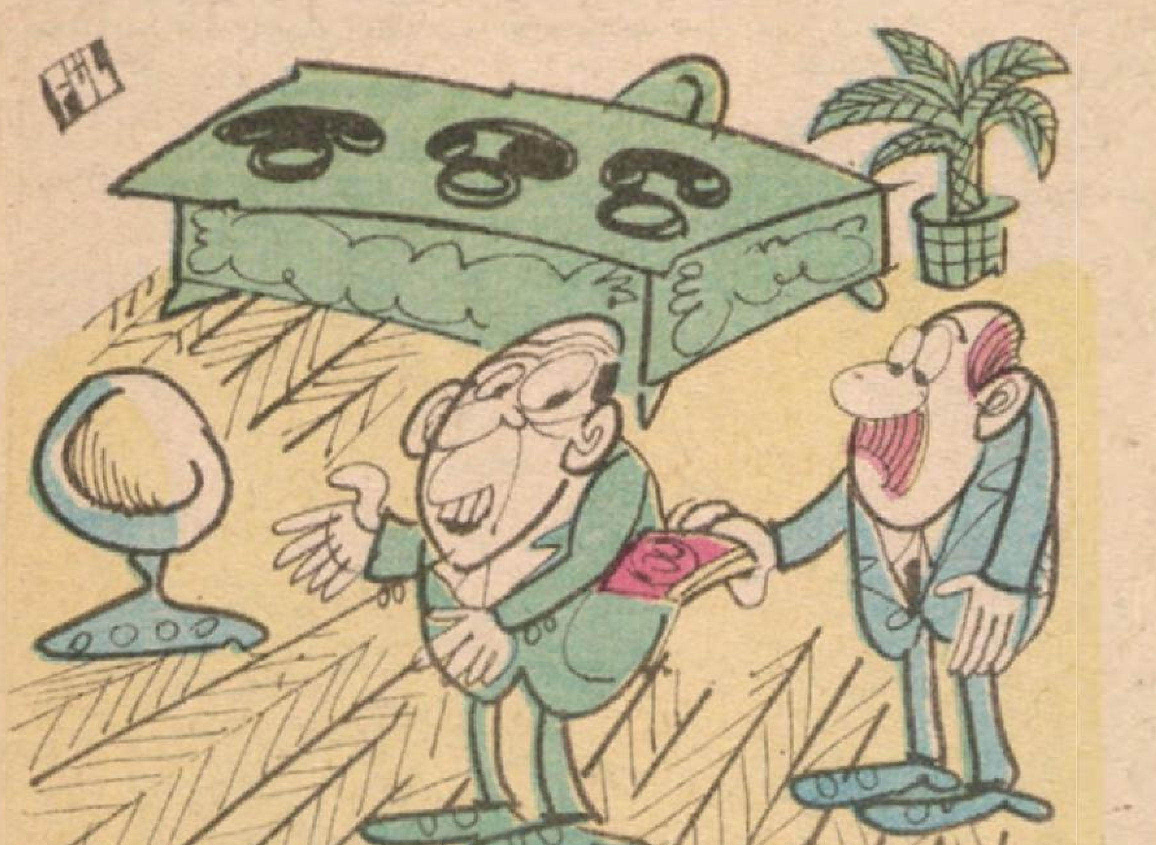
— Megőrült? Ilyen pokolian forró vízben fürdeti a gyereket? Hiszen ez a fürdővíz legalább száz fok meleg!

— Ugyan, kérem — legyint a dada —, mit ért egy ilyen kis buta gyerek a fokokhoz?

ABSZOLÚT BEÁZOTT TELEFON

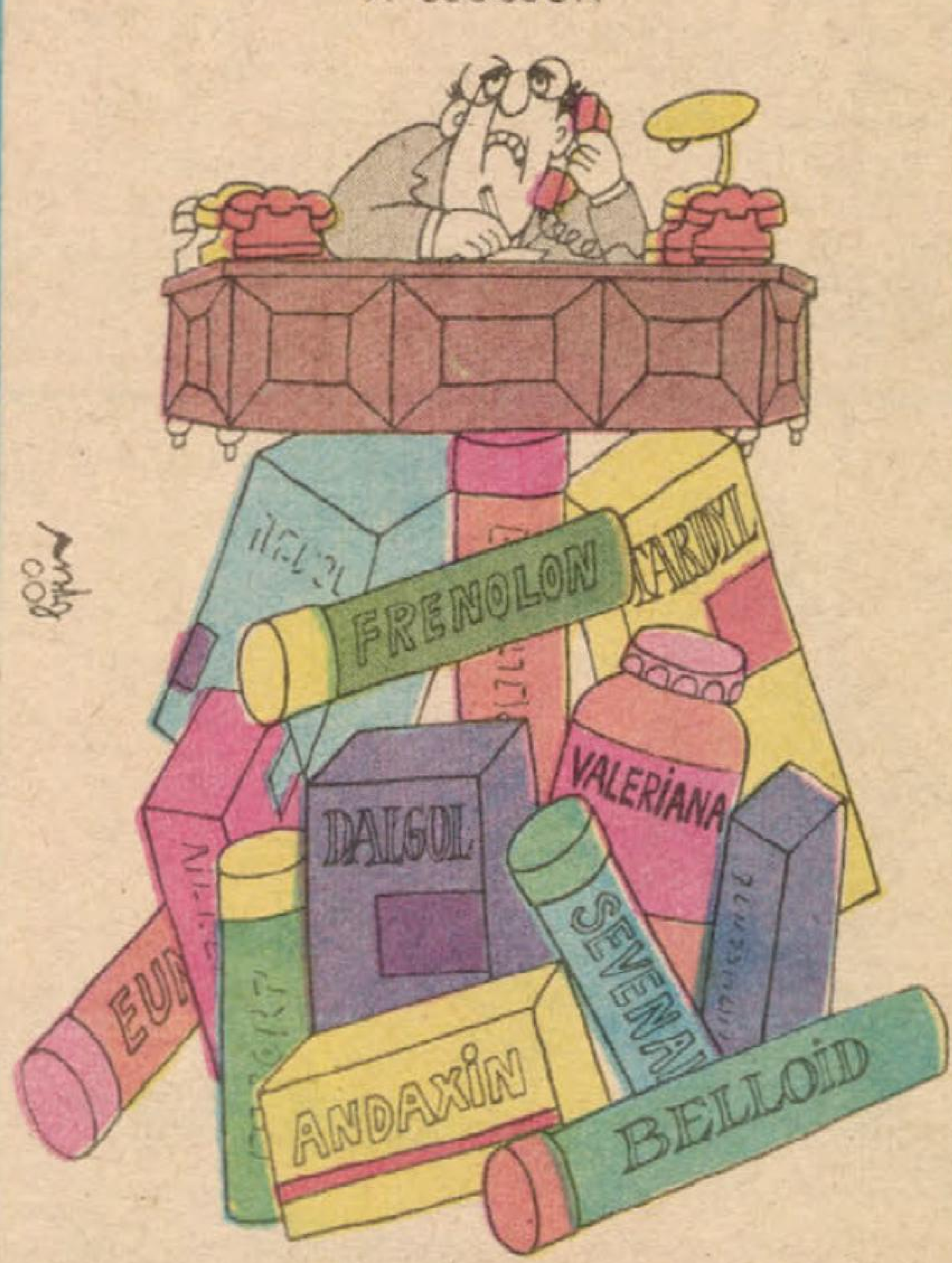

ETIKA

– Vegye tudomásul, hogy nálam nem lehet dugdosni. Szeretem látni, mennyit adnak!

A CSÚCSON

ÉPÜL A NYARALÓ

– Professzor úr, mennyi cementet tesz a habarcsba?

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Abból az alkalomból, hogy a Rádió elnöksége Karinthy-gyűrűvel tüntetett ki, hadd beszéljek kedvenc gyermekemről, a Rádió Kabarészínházáról. Ez a színház havonta tart premiert és több millió hallgatója van, tehát az ország egyik legnagyobb színháza. Ha bemutatót tartunk, nem kell megvárnom a hivatalos kritikákat, már másnap reggel megtudom, milyen volt az előadás. Az utcán, az autóbuszon, az üzletekben erről beszélnek az emberek, s egy-két poént azonnal visszahallok.

Emlékezetes számomra egy szilveszteri felvétel. Minden szilveszteri felvétel emlékezetes a számomra, de ez különösen. December elején kezdődtek el a felvételek és mi megpróbáltunk valódi szilveszteri hangulatot teremteni a stúdióban. Pezsgő nélkül. Kizárólag humorral.

Közkedvelt műsorszámunk volt annak idején a hónap híreinek kommentálása. Az egyik kommentátor — a nevét hadd ne mondjam meg — elmesélt egy viccet, valahogy így: „A lord azt mondta a férjének, illetve a feleségének: uram!"

A zavaros mondat nagy derültséget keltett, és én a rendezői fülkéből kiszóltam az iruló-piruló viccmesélőnek, aki közismerten absztinens, hogy: „Látom sok pezsgőt ittál! Kezdjed elölről!"

Elölről kezdte. „A lord azt mondta az urának, aki, izé, aki a felesége volt..." Itt újra megállt. Érezte, hogy valami nem stimmel. A közönség dűlöngélt a nevetéstől és meg volt győződve arról, hogy a mesélő többet ivott a kelleténél. „A lordné azt mondta a férjének, aki egyben a felesége is volt, hogy..." Nem tudta tovább folytatni: a közönség beletapsolt a mondatba. Végül, nagy nehezen elmondta a történetet, de az már nem volt olyan jó, mint a bevezető mondat.

A műsorba mind a három nekifutás belekerült és szilveszter után többen azt mondták nekem: „Remek hangulat volt a VI-os stúdióban. Mennyi pezsgőt ittatok?"

Sajnos, egy kortyot sem. Munka közben tilos. De azon a december elejei éjszakán sikerült valódi szilveszteri hangulatot teremteni. A nézők jókedvűen hagyták el a stúdiót és olyannyira jókedvűek voltak, hogy boldog új évet kívántak a rendőrnek, aki figyelmeztette őket a csendrendeletre. A rend őre nem értette: miért kívánnak neki boldog új évet december elején?

Marton Frigyes

IDEGENFORGALMI SZEZON BUDAPESTEN

REMÉNYTELEN SZERELEM

Mesélj, mi van veled? — kérdeztem az érettségi találkozón a mellettem ülő Bólé Bélától.

— Boldogtalan vagyok, mert kínjaim nagyok — kezdte el Béla. — Reménytelenül szeretem Csótányos Elvirát.

— És Elvira nem szeret téged? — érdeklődtem.

— Nem szeret, hanem imád. Rajong értem és beragyogja az életemet. Mégsem vehetem feleségül.

— Mert férje van?

— Sokkal rosszabb. Másfélszobás főbérleti lakása van. Egy férjtől el lehet válni, egy lakástól soha.

— Hát költözz oda, s éljetek boldogan.

— Ha bolond lennék. Nekem háromszobás főbérletem van. Elvira másfél szobájában el sem férnénk.

— Akkor költözzön át Elvira tehozzád.

— Ha bolond lenne. Ha hozzám költözik, mi lesz a főbérletével? Eladni nem lehet, egy házaspárnak viszont nem lehet két főbérleti lakása. Adja ingyen az államnak?

— Mennyiért vette?

— Semennyiért. A szüleié volt, amíg meg nem haltak. Nem fizetett egy vasat sem érte, akár én a három szobámért. Most viszont az ő lakása megér egy kisebb vagyont, az enyém megér egy nagyobbat. Ennyi pénzt dobjunk ki az ablakon? De ez még semmi.

— Mi van még?

— A baj nem jár egyedül: Elvirának van egy gyönyörű kis nyaralója a Balatonon, nekem egy hasonló a Duna-kanyarban. Ha összeházasodnánk, az egyiket el kellene adnunk, mert egy házaspárnak csak egy nyaralója lehet.

— Hát adjátok el a balatonit.

— Nem lehet, mert én azt jobban szeretem.

— Akkor miért a Duna-kanyarban építkeztél?

— Mert annak idején ott volt olcsóbb a telek. Arról nem is szólva, hogy Elvira az én vityillómban érzi jobban magát.

— Akkor miért a Balatonon van nyaralója?

— Mert azt örökölte. Szegény ember ott örököl, ahol tud. Ezért aztán Elvira is azt szeretné, ha ő adná el a balatoni vityillóját, én

meg azt, ha én adnám el a Duna-kanyarit. De nem lehet, mert ha eladnánk, mibe fektetnénk be a pénzünket? A legjobb befektetés ma egy balatoni üdülő, de új üdülőt nem vehetünk, mert ha vehetnénk, nem kellene a régit eladni.

— A helyzet súlyos. Úgy látom, csak egy lehetőség van: szeressétek egymást házasság nélkül.

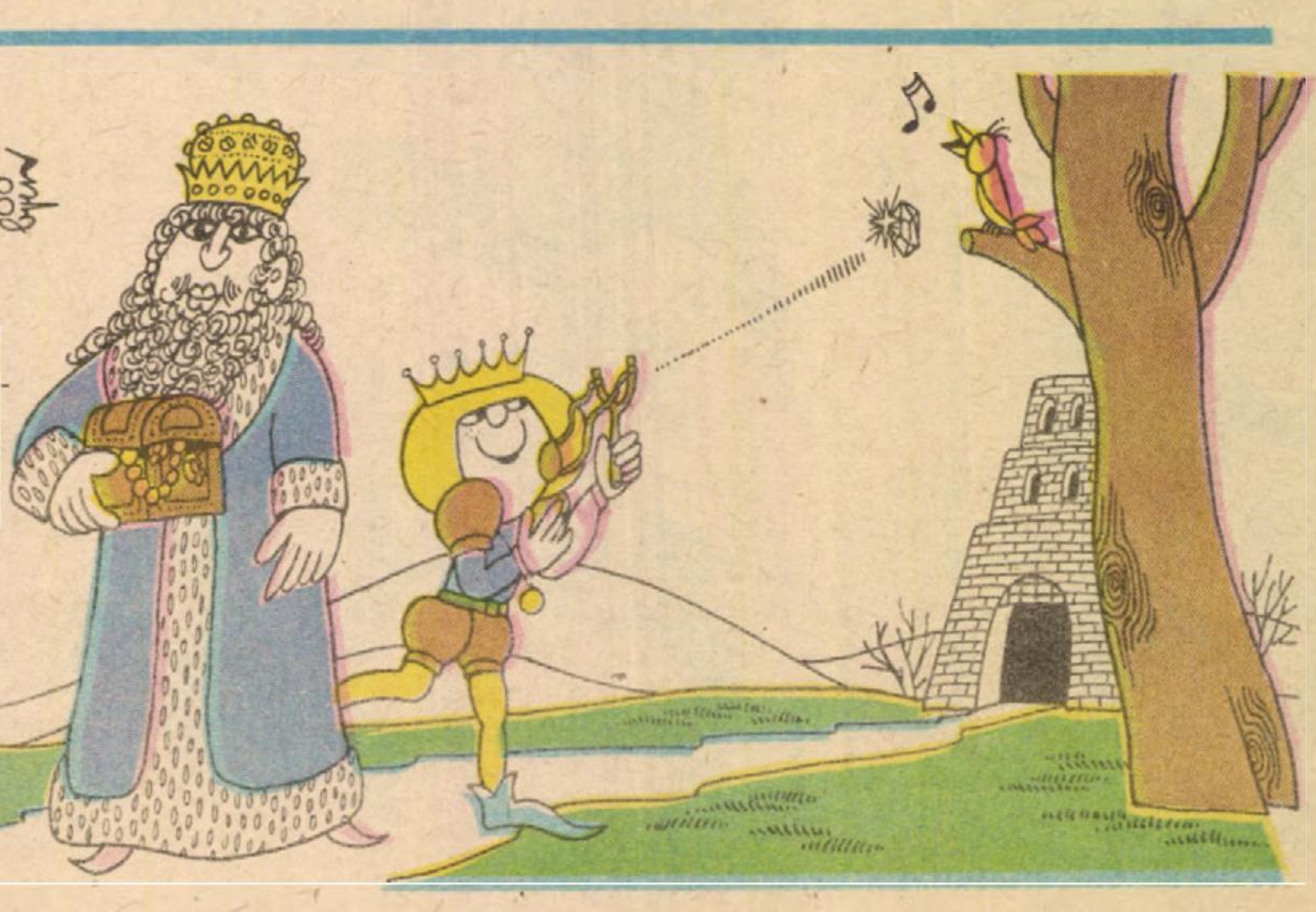
— Teljes lehetetlenség. Elvira nem olyan nevelést kapott.

— Tudod mit? Akkor ne szeressétek egymást.

— Csakugyan! Látod, erre nem is gondoltam! Köszönöm a remek tippet!

Miklósi Ottó

ELKENYEZ-TETETT GYEREK

TRIBÜN

Az FC Nimes leghívebb és legszegényebb szurkolója Jean Vestres. Ha ez a két tulajdonság együtt jelentkezik, akkor nagyjából bizonyosra lehet venni egy különös akciót is. Nevezetesen, hogy az illető a kerítésen mászik be a csapat hazai mérkőzéseire.

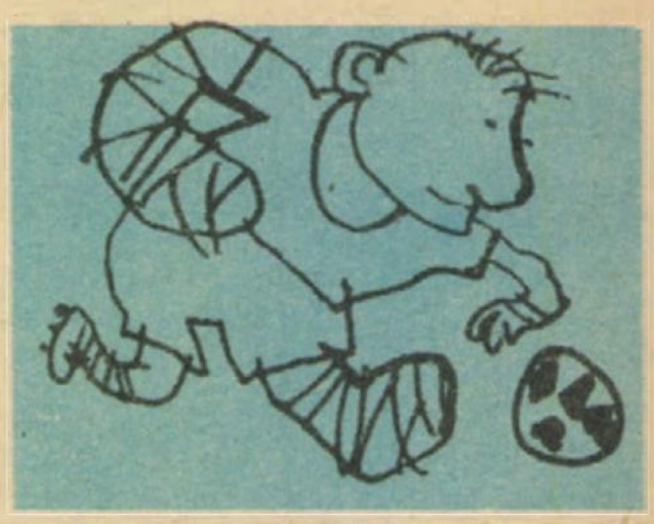
Pontosan ezt tette Jean Vestres is. Aztán a tavaszi évad utolsó fordulójában megbotlott a kerítés tetején és a lábát törte. Hiába, ruganyossága, mozgékonysága már nem olyan, mint hatvan évvel ezelőtt.

Jean Vestres ugyanis hetvennégy éves. Az FC Nimes vezetői felkeresték a kórházban. Örökbérletet adtak át. Páholyba szólót.

Camillo Saragos milánói lakost évekkel ezelőtt üzemi baleset érte. Az orvos munkaképtelennek nyilvánította, a biztosító azóta is tisztességes havi járulékot fizetett neki. Egészen ez év január elsejéig. Akkor levélben közölték, hogy megszüntetik járandóságát. Indoklásul egy lapkivágást mellékeltek. A képen a súlyos beteg állt, hősies pózban fogadta játékostársai csókjait. A kép aláírása így szólt:

„Villámgyors kitöréseivel Camillo Saragos, a középcsatár döntötte el a mérkőzést."

Craig Breedlove, az autósok gyorsasági világrekordjának birtokosa egy csúcskísérlet alkalmával bajba került. Rakétahajtású kocsija — hatszázkilométeres sebességgel száguldva — a levegőbe emelkedett és többször megfordult a hossztengelye körül.

— Először magam alatt láttam az égboltot — mesélte utóbb Breedlove. — Aztán hol magam alatt, hol magam fölött. Mindjárt gondoltam, hogy valami nem stimmel.

Túlélte.

(p. p.)

BIZONYÍTÉK

– Elhiszi már végre, hogy az igazgató elvtárs szabadságon van?!

VADREGÉNYES TÁJ

– Víz még nincsen, most ültettem egy könnyező pálmát...

HÜ, DE KUTYA MELEG VAN!

(A Kelenhegyi úton fotózta Kristóf László)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A szép Eperjesiné válópert indít az ura ellen, és a tárgyaláson sírva panaszkodik:

— Nem bírom, kérem, ezt az életet tovább. A férjem úgy bánt velem, mint egy kutyával...

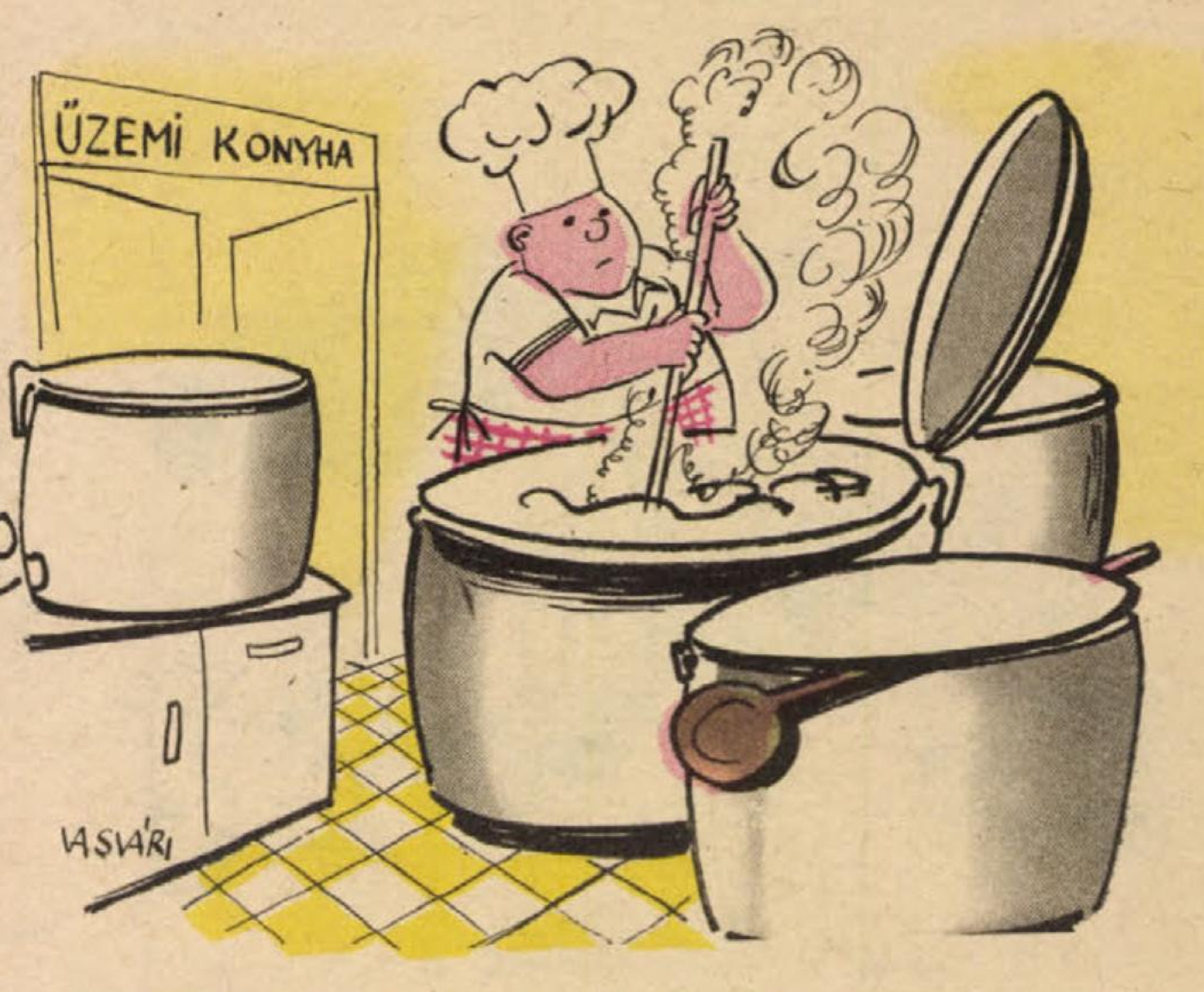
A bíró részvéttel kérdi:

— Verte magát?

— Azt éppen nem, de azt akarta, hogy hű legyek hozzá...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XL.)

„Kotyvaszt, s magát istennek képzeli." *(Madách)*

KIHÍVOM ALIT

Olvastam, hogy Muhammad Ali Kuala Lumpurban nagyon eltángálta Londonba szakadt honfitársunkat, Joe Bugnert. Már ez is fájt egy kicsit, nekem egyetlen szegedi gyereket se pofozzanak laposra a nagy nyilvánosság előtt. Még jobban fájt, hogy Ali már a meccs előtt biztosra vette győzelmét.

— Okvetlenül megverem Bugnert — mondta. — Csak nem mehetek haza azzal, hogy kikaptam egy szőke magyartól?...

Igaz, hogy már erősen őszülök, de magyarnak magyar vagyok. Így legott elhatároztam, hogy bosszút állok Bugner Jóskán, kihívom ezt a Muhammad Alit. Legalább mi tartsunk össze, maroknyi nép, a La Manche csatornán innen és túl.

Minél többet gondolkoztam rajta, annál jobban tetszett a dolog. Jó, a nehézsúllyal bajok vannak. Ali száz kilón is felül van, én meg a hetvenet is alig érem el, de ez nem akadály. Én leszek a világtörténelem legkönnyebb nehézsúlyúja. Az ilyenfajta bravúr nem ritkaság a mi múltunkban. Egyébként vagyok annyira profi, mint a világbajnok. Ali is abból él, amit keres, én is abból élek, amit keresek.

Fog ez menni.

Ami a szakmát illeti, nincs gyenge pontom. Nem tud olyat ez az Ali, amit én ne tudnék százszorta jobban.

Például, hogy jól hangzó, de üres frázisokat pufogtat örökké.

Én viszont a reklámszakmában is dolgoztam.

Ali azt ordítja:

„Én vagyok a legnagyobb, én vagyok a legszebb!"

Erre majd azt válaszolom:

„Én vagyok a legkisebb, én vagyok a legrondább!"

A nézőtér visítani fog a kacagástól. A közönséget máris sikerült magam mellé állítanom. Kuala Lumpurban sem csupa szép nagy ember él.

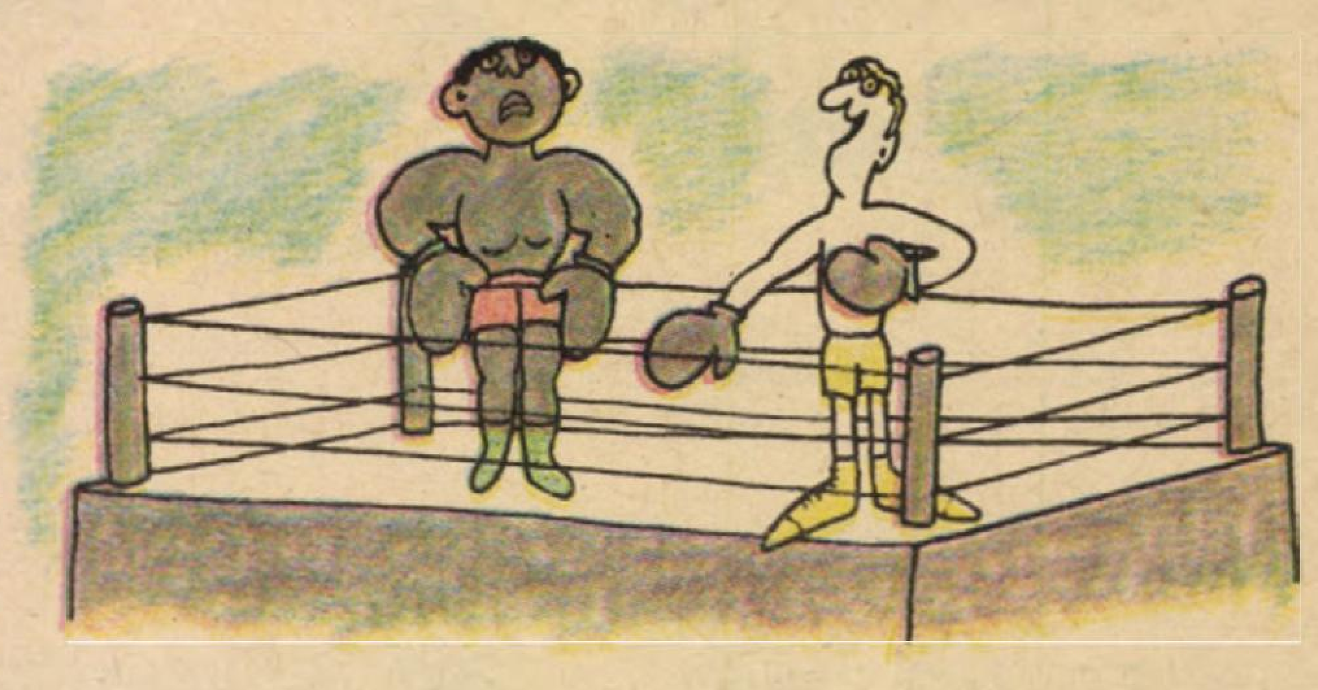
Ali dühösen újra próbálkozik:

„Szállok, mint a lepke, szúrok, mint a méh."

Mire én:

„Szállok, mint az elefánt, szúrok, mint az ebihal."

Jó, Ali próféta is egyben. Nemes tanokat prédikál nagy hittel. Én viszont tíz éve próbálom elterjeszteni

a kocogómozgalmat. Újabb segédpont a javamra. Előbb téríti Ali mohamedán hitre az Egyesült Államok lakosságát, minthogy én rávegyem a pestieket, hogy moccanjanak már az egészségükért.

Nyert ügyem van, ha sikerül Alira erőltetnem küzdőmodoromat, a speciális magyar munkamódszert. Ez a következő:

Az első menetben elolvassuk a napilapokat. A másodikban kávét főzünk. A harmadikban manikűrözünk. A negyedikben megfejtjük a Füles óriás-keresztrejtvényét. Az ötödikben tízóraizunk.

Ha mégis nagyon szívóskodik, majd értekezleteket kezdeményezek a ringben.

— Nézze Alikám, maga most hagy engem egy kicsit táncikálni, aztán a hetedik menetben majd feldobom a talpam. Apropó, ha találkozik Joe Frazierrel, közölje vele, hogy félmillióért neki is bármikor lefekszem.

Ezt én nagyon értem, egy időben sokat jártam NB I-es meccsekre.

Még arra is módom lesz, hogy néhány kiváló exportcikkünknek széles körű reklámot csapjak.

A törülközőmre például a következő szöveget nyomathatom:

„Bedobásra kizárólag csóripusztai Csélcsap-törülköző!"

Ha meg a meccs során esetleg mégis le kéne heverednem, az egész világ olvashatja talpamon a feliratot:

„Engem leüthetnek, de a kurtakiskendi Rábca-cipő elnyűhetetlen."

A legrosszabb eset, hogy Ali az első menetben kiüt. Ez szíve joga, félmillió dollárért akkor üt ki, amikor kedve tartja. Érte már nagyobb malőr is a külkereskedelmet.

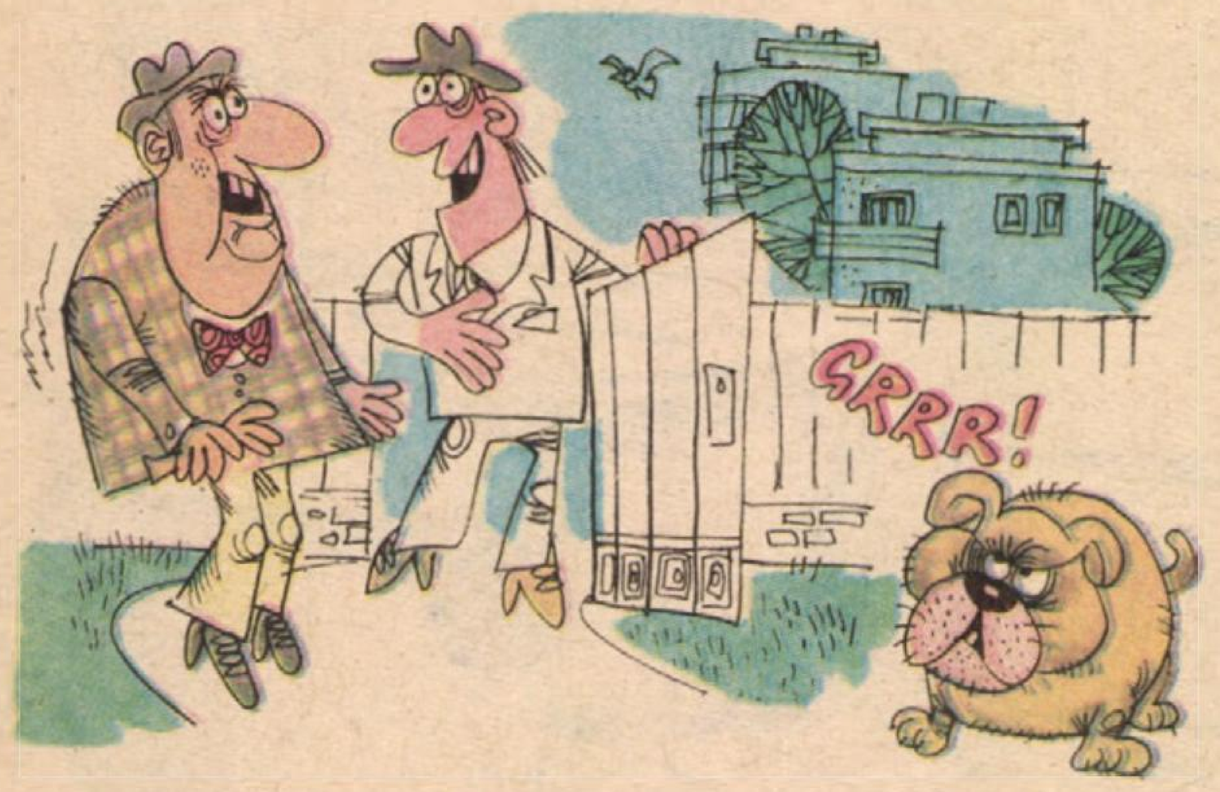
Legfeljebb megjátszom a fagyasztott marhát és portómentes visszáruként érkezem haza.

Jusson belőlem valami a hazai fogyasztóknak is.

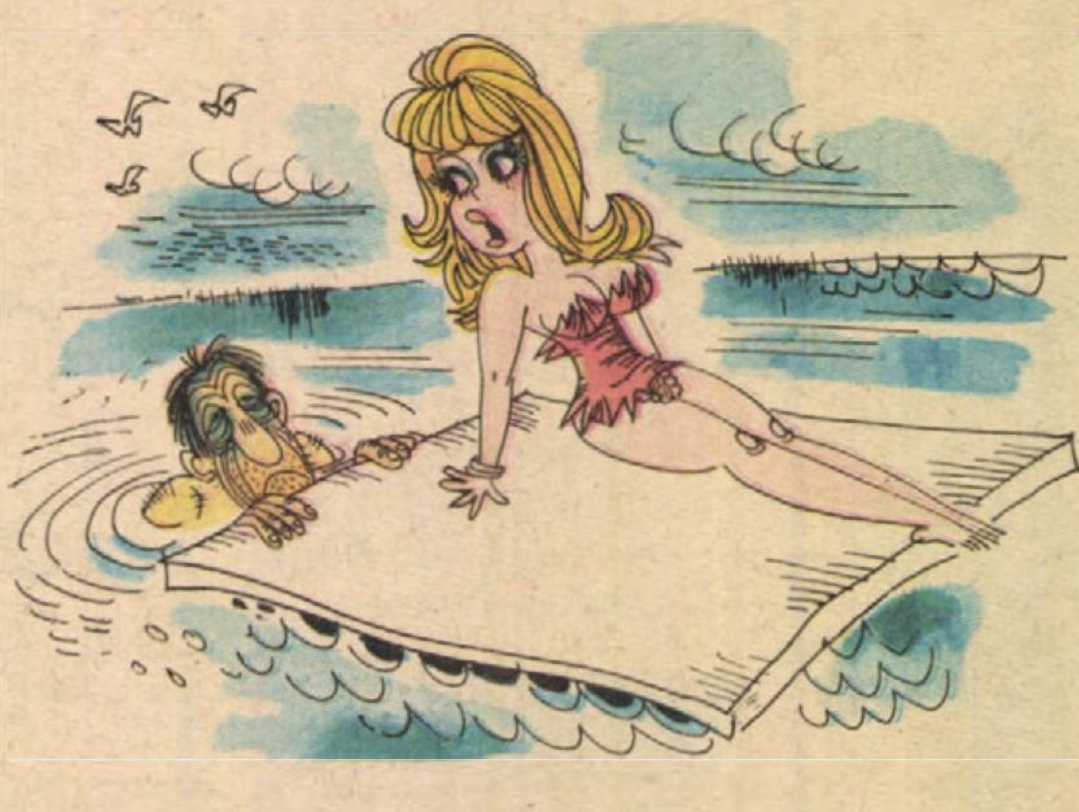
Peterdi Pál

ENDRŐDI ISTVÁN:

ILYENEK VAGYUNK...

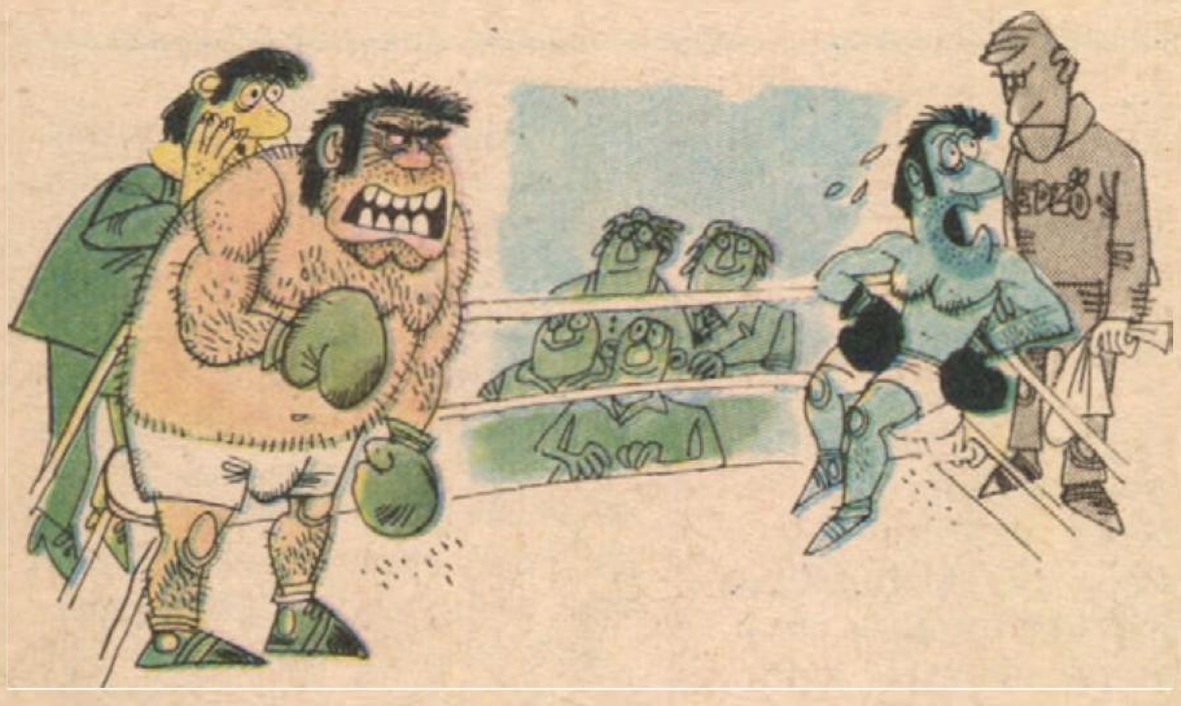
– Csak ön után, igazgató úr...

– Te csak lábtempózz, Jenő. Már csak ötszáz kilométer, és máris partot érünk!...

– Amióta ez az új edzőpartnere van, csodálatos időket fut!

– Te Bill, azt hiszem, ez a pasas szöktette meg a menyasszonyodat!...

A SZURKOLÓ

– Mondd, nagymami, ha felfalna téged az oroszlán, hányas villamossal menjek haza?

– Egyedül volt a csónakban?
– Nem, a nejemmel, az ő vállán állok.

– Ne nyafogj, fiam, az orvos mondta, hogy kell neked egy kis testmozgás!...

– Itt írja alá, ha nem nyílik ki az ernyője, olyan pert akasztok a nyakukba, hogy az ingük is rámegy!...

Vonaton

— Kérem, tessék elhagyni a fülkét. Nem látja, hogy ez nemdohányzó szakasz?!

— De hiszen én nem is dohányzom.

— Ez a baj. Mi itt mindnyájan dohányosok vagyunk. Ha rágyújtunk, maga majd csinálja a patáliát.

*

— Lenne kedves az ablakon át leadni a bőröndömet? Ott az a barna!

— Tessék!

— Köszönöm. Viszontlátásra!

— Hé, miért adta oda? Segítség! Tolvaj! Ellopták a bőröndömet!

*

— Felháborító! Miért húzta le azt a vacak ablakot? Kiviszi az embert a huzat.

— Ugyan, kérem. Fél egy kis friss levegőtől? Legyen nyugodt, az ablak lehúzva marad.

— Tessék felhúzni!

— Nem húzom fel!

— Tessék felhúzni!

— Azért sem húzom fel! Most már elmondhatom, már Cegléden le kellett volna szállnom, és csak azért jöttem el Szolnokig, hogy élvezzem a bosszankodását. Ha

kell, Debrecenig is elmegyek, de az ablak így marad: lehúzva.

— Rettenetes, amit maga művel! Nézni sem tudom ezt a rongálást. Tönkreteszi a zsebkését, ha azzal vágja a bőrülést. Parancsoljon egy borotvapenge.

*

— Jó napot kívánok! A jegyeket kérem ellenőrzésre!

— Parancsoljon!

— Az ön jegye első osztályra érvényes, és ön a másodikon utazik.

— Úgy van. A két menetjegy közötti árkülönbséget fordítsák a vonatok nagyobb tisztán tartására.

Galambos Szilveszter

EGYLETALAPÍTÁS

Mivel nagytekintélyű ügyvédek biztosítottak róla, hogy az ügy elévült, ezennel nyilvános vallomást teszek. Bűnhalmazat tettese vagyok: másfél évtizede immár, de mégis elkövettem a következő törvényellenes cselekedeteket: vámcsalás, okirathamisítás, csempészés, fegyverrejtegetés. Lehet, hogy ezenkívül megsértettem az egyesületi törvényt is, de ebben nem vagyok bizonyos.

A dolog úgy kezdődött, hogy fiamnak, aki akkor még a tízes évek elejét taposta, míg ma okleveles egyén, születésnapja közelgett. Akkoriban rendszeresen és igen tisztességes indokokból — előadásokat tartottam — Csehszlovákiába jártam. Egy ilyen alkalom volt az, amely köztudomás szerint bűnözőt szül. Ajándékot kutattam — zsebemben a tiszteletdíjjal — és megláttam a kirakatban egy légpuskát. Formás kis jószág volt, barna testű, fekete csövű, feszes irányzékú. Tudtam, hogy fiam épp ilyenre vágyik és akkor még mit sem sejtve, hogy ezzel elindulok a lejtőn, kellő mennyiségű ólomtöltény kíséretében megvásároltam.

Gyanútlanságomra jellemző, hogy a határon eszembe sem jutott elrejteni. Ezt a gyanútlanságot csak fokozta a cseh vámőr eljárása: udvariasan tudomásul vette, hogy megfosztom országát egy fegyvertől. Nem így történt azonban a magyar vámőrrel. Be sem lépett a fülkébe és máris, minden egyéb megfontolást félretéve, vészjóslóan megkérdezte:

— Hát az meg mi?

Mondtam neki, ha jobban szemügyre veszem, ami neki is módjában áll, az egy légpuska.

— Éppen az a baj! — mondotta ő. — Légpuskát az országba behozni tilos. Elkobozzuk.

Szerény erőmhöz képest tiltakoztam. Először némi felháborodással; majd szívhangokat pengetve leírtam a gyermek várható örömét közelgő születésnapján. Mikor a csengő kacaj ígéreténél tartottam, közbeszólt:

— És madarakat lődöz vele. Tessék leszállni és követni.

Leszálltam és követtem egy fővámtiszt szobájába. A vészthozó fegyvert ő tartotta a kezében. Töltényestül.

A fővámtisztnek volt humora, nekem nem. Mikor mindketten — a vámőr is, én is — referáltunk az ügy előzményeiről, még mindig mosoly ült az arcán, de igen tárgyilagosan informált. Imígyen:

— Sajnos, légpuskát behozni tényleg tilos. Külön rendelkezés szól erről. Ezt pedig azért hozták, mert a rakoncátlan kölykök lődöznek vele a fákra, madarakra és macskákra. Ami a kisebbik baj, de gyakorta egymást találják el. A rendelkezést éppen egy olyan alkalomból hozták, amikor egyik kölyök kilőtte a másik szemét.

Kellő részvéttel és felháborodással nyilatkoztam az esetről, de biztosítottam hallgatómat, hogy az én fiam nem olyan. Zárt kertben, zárt céltáblára fog csak lődözni, szülői felügyelet mellett.

Ám az érvek nem segítettek. Minek nyújtani a szót, a puskát elkobozták és Budapestre, a központi vámraktárba továbbították. Én csak egy elismervényt kaptam.

Ezzel lezárult az első fejezet.

A második úgy kezdődött, hogy betelefonáltam a vámügyi főközpontba egy főilletékeshez. Ő igen udvarias volt, de a felvilágosításon nem változtatott, nem is változtathatott. Volt azonban egy olyan momentum, amelyre felfigyeltem:

— Légpuskát hazánkban csakis lövészegylet tarthat birtokában.

Az a bizonyos hatodik érzékem, amely hosszú idők folyamán kialakult, és amelynek segítségével megérzem a kiskapukat, működni kezdett.

— Hmm, lövészegylet. Lövészegylet...

Akkoriban egy nagyvállalatnál dolgoztam meglehetősen vezető beosztásban. Ennek a nagyvállalatnak pedig volt egy sportegyesülete, futball-, röplabda-, úszó- ésatöbbi szakosztályokkal. Nos, én a sportegylet vezérkarával mélyreható eszmecserét folytattam arról, hogy mért ne lehetne lövészszakosztály is? Kiderült, hogy nincs alapvető akadálya. No nem ilyen szakosztály alapításának, az sokba kerülne, de egy olyan irat kiállításának, amely szerint ilyen létezik, és hajlandó átvenni az általam felvásárolt légpuskát.

És íme, a derűs végkifejlet:

A szakosztály megkapta a puskát. A szakosztály a sportfegyvert odaadta — kikölcsönözte — használatra a fiamnak. Ezután a szakosztály feloszlott. Egyetlen volt tagja születésnapján birtokába vette a hányatott sorsú puskát, és akár hiszik, akár nem, csak a zárt udvaron, zárt céltáblára lődözött vele, szülői felügyelet mellett, mígnem megunta az egészet és a bűntárgy egy sufniba került.

Csak én rettegtem bűnhalmazatom miatt, nehogy fény derüljön a tettre. De ennek immár vége, hiszen, mint bevezetőben írtam, a az ügy elévült.

Gombó Pál

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Mit rajzolnának a legszívesebben?

Hegedűs István:

– Egy címert magamnak...

Szűr-Szabó József:

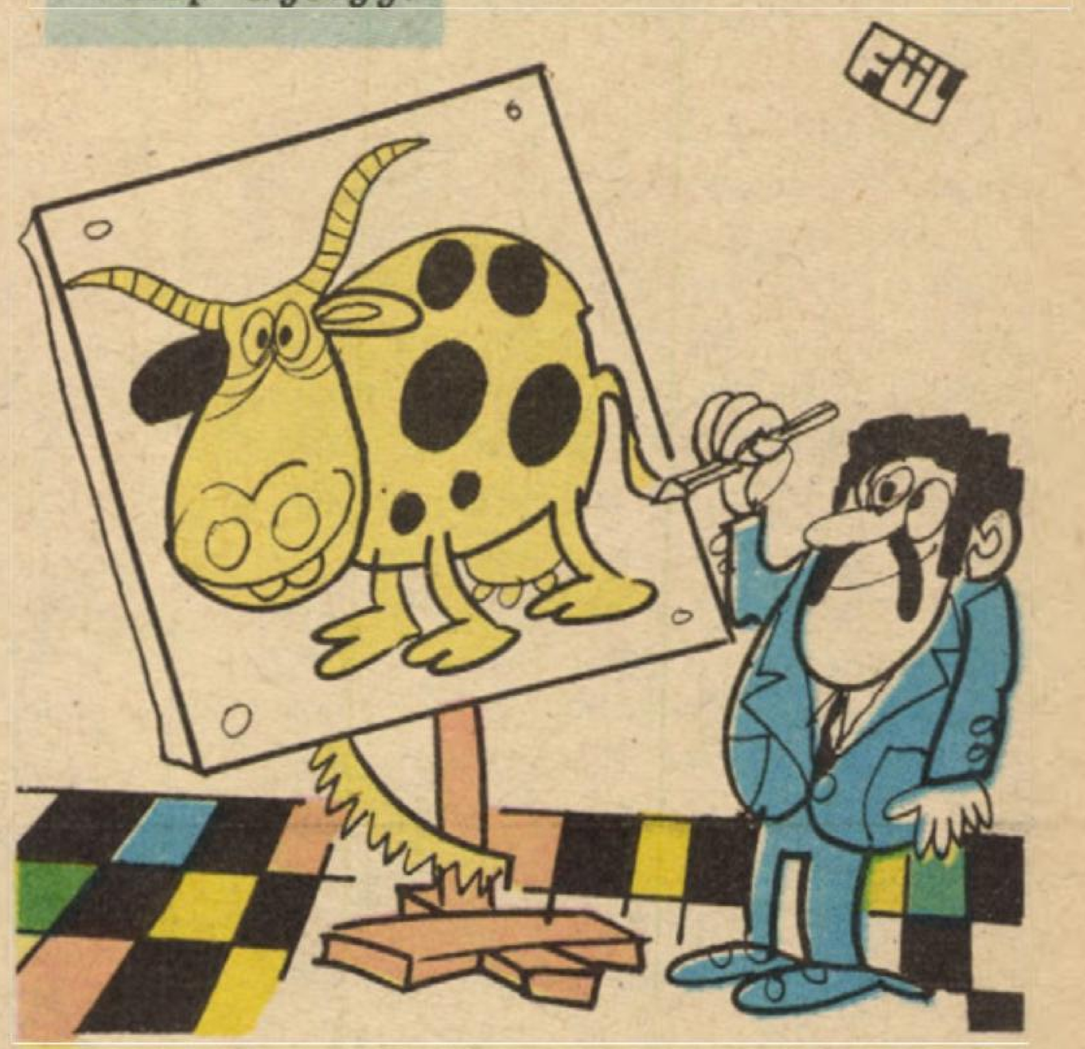
– Rétet...

Vasvári Anna:

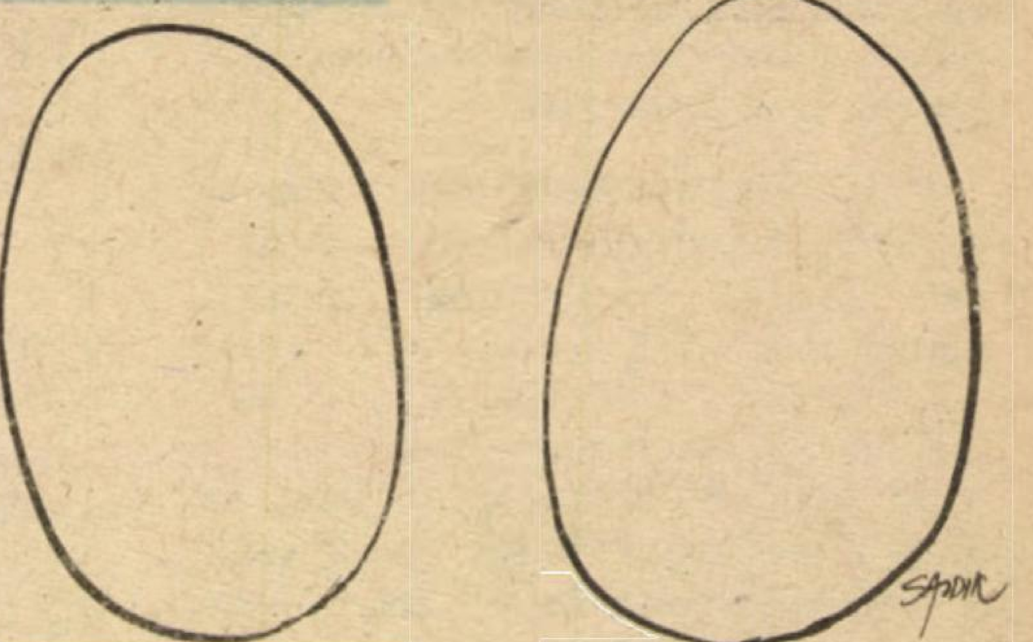
– A végzet asszonyát.

Fülöp György:

– Tehenet. Eddig ugyanis még egyetlen megbírált tehén se fenyegetőzött.

Sajdik Ferenc:

– Keménytojást, lágytojást, ami jön...

Mészáros András:

– Munkaerőt.

KÜRTI ANDRÁS:

A MAUSDORFI KALAND

1

I. FEJEZET

HAJASBABA

Nem lehet pontosan számba venni minden külső és egyéb tényezőt, saját hibájából fakadó okot és a környezet alpári indulataiból eredőt, amelyek következtében Kutruc Andrást a BUFÁ-ba, a Budapesti Faipari Vállalatba történt belépésének első hete után már minden műhelyben, irodában — kopaszságára célozva, gyengéden — Hajasbabának hívtak és ennek megfelelően kezeltek is. Kövérkés alakja, alacsony termete, csámpás járása, gyakori pirulása — mindez bizony nem segítette elő, hogy valami nagy tekintélyre tegyen szert.

Pontatlan lenne, ha úgy fogalmaznánk, hogy Kutruc András, ez a közlekedésipari technikumot végzett fiatalember, aki kötelező katonai szolgálata után gépkocsi előadói minőségben nyert alkalmazást a BUFÁ-nál, szinte belépése napján a vállalat bohóca lett. Először is azért, mert a bohócság tanult szakma, vagy inkább élethivatás, művészet. Aztán meg a bohóc tudatosan törekszik arra, hogy megnevettesse a közönséget. Egészen más ügy, majd hogy nem visszája ennek, amikor valakiből „bohócot csinálnak", az illető szándéka, hajlama, kedve ellenére.

És még itt vannak a nők! Jaj, a nők!

Csinosabbnál csinosabb lányokkal, fiatalasszonyokkal dugig teli a BUFA irodái, műhelyei és Kutruc — nemi hovatartozása felismerésének első percétől — imádja a nőket, bármilyen sajnálatosan egyoldalú ez a rajongás.

Akit Hajasbabának szólít még az elsőéves szakmunkástanuló is, akinek rókafarkat csiptetnek hátul a nadrágjára és fejrantig úgy járkál a gyárban, mint egy Kacor Király, miközben mögötte pukkadozik a jó nép, és kegyetlenül még az utcára is kiengedik így, hogy csak a villamosmegállóban figyelmeztesse sajátos dekorációjára egy nett öregúr...

Ugyan, minek sorolni az effajta bugyuta élcelődéseket, hiszen már az eddigiek alapján is nyilvánvaló, hogy egy ilyen fickót, aki folyamatosan köznevetség tárgya, titokban talán meg-megsajnál egy érzékenyebb szívű leányzó, de arra már aligha szánja rá magát, hogy nyilvánosan is mutatkozzék vele, közelebb engedje magához.

Miként védekezhet e megalázó és gyűlöletes bánásmód ellen egy olyan fiatalember, akiben annyi a harcosság, mint egy kispárnában, a maga dolgaiban nem is különösebben leleményes, hogy valami trükkel vágná ki magát, kilépni meg nem szeretne a gyárból, mert amúgy ez a munkahely, ez a munkakör kedvére való volna.

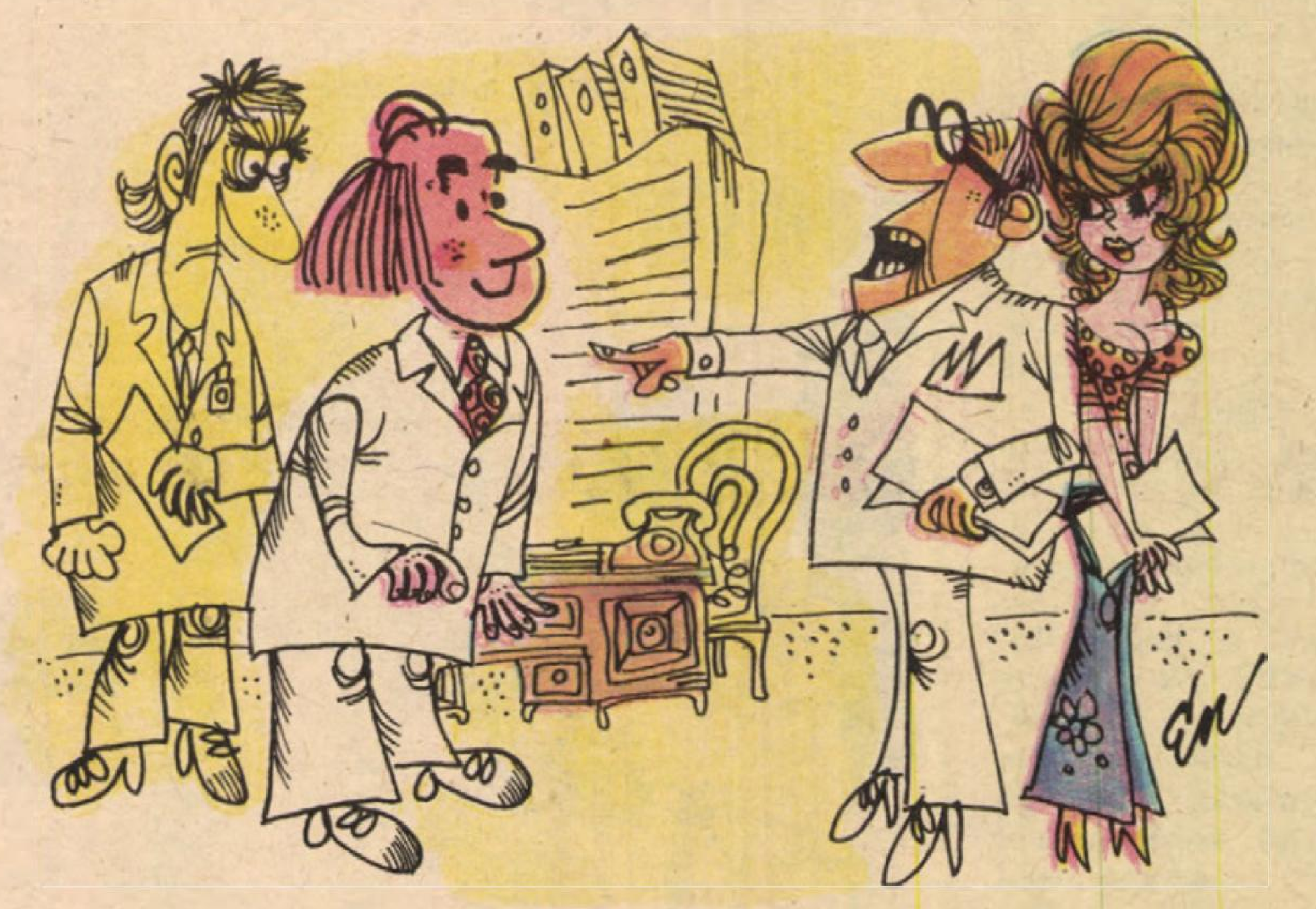
Nincs kiút, nincs menekvés.

Ezen a történelmi jelentőségű napon, amint Kutruc András benyitott a szállítási osztály operatív csoportja helyiségébe, kollégái hirtelen gyászos képet öltöttek, leállt a munka. Semmibe meredő, komor tekintetek, szemtörölgetések, szívszorító sóhajok.

Kutruc megszeppenve odasomfordál a gépírónőhöz.

— Mi történt, Marika?

— Jaj, ne is kérdezd, nemzeti csapás! Elárvulunk. Elhagy minket szeretett atyánk.

— A főosztályvezető? Kovenda kartárs?

— Képzeld! Elsején megy.

Hősünk suttogóra fogja a hangját, minthogy azonban a szobában most síri a csönd, mindenki megérti.

— De Marika! Ezért vagytok kétségbeesve?! Hisz tudtommal ő közutálatnak örvend, nem?

Végszóra már körülöttük van mindenki, a társaságból kipukkan a nevetés.

— Csak téged akartunk próbára tenni, Hajasbaba — mondja a csoportvezető, Guttyán Miklós —, a hűségedet a főnököd iránt. Te meg az első kakasszóra elárultad őt, nem búslakodsz illőképp a távozásán. Nem szégyelled magad?

Kutruc pislogni kezd.

— Tényleg elmegy?

— El. De azért nagyon boldog ne légy. Két hétre mindössze. Exkluzív üdülésre. Ugyanis befúrta magát az ötházasok közé.

— Mit csinált?!

Guttyán legyint.

— A világ teteje, az ezeregyéjszaka csodája, ha bekerül az ember az ötházasok közé. Ezért a kitüntetésért csatáznak nálunk a fejesek egy hónapja, amióta megérkezett az invitáló levél. Foggal-körömmel, fúrással, hízelgéssel. Most már érted?

Kutruc félénken rázza meg a fejét.

Guttyán fölsóhajt.

— Elkezdem elölről. Adva van egy osztrák strandkirály. Egy milliomos. Bizonyos Herr Zwilling. Tavaly kiírt egy nemzetközi pályázatot, faházakra, előregyártott elemekből. Mi nyertük meg. Egyszerűen az döntött, hogy mi azt is vállaltuk, hogy a megrendelő kívánsága szerint, a helyszínen föl is építjük a faházakat, a betonkoszorútól a szélkakasig. Tudniillik a sógoréknál mostanában eléggé hiánycikk a melós az építőiparban. Szóval minden oké, összebütyköltünk Zwilling úrnak ötven erdészlakot.

— Minek ennyi ház annak a Zwillingnek?

— Értsd meg, fiú, ez egy tőkés, bérbeadja, vagy eladja őket. Van neki egy gyönyörű birtoka Mausdorf mellett, egy Tangerteich nevű tó partján. Oda telepítettük mi az ötven Csincsilla típusú faházat. És az öt benne van az ötvenben. Zwilling tata annyira meg van elégedve a munkánkkal, hogy öt házat felajánlott használatra. Két hétre. Öt Csincsillát a BUFÁ-nak. Június első felében. Előidényben.

A fiú vállat vont.

— Miért olyan nagy cikk elmenni oda Egérfalvára, abba a Mausdorfba?

A csoportvezető-helyettes a fiú orra alá dugja bal öklét, amelyből a hüvelykujj kiáll.

— Először is — ütögeti meg jobb keze mutatóujjával égnek meredő hüvelykujját —, senkinek sem jön rosszul két hét azon a gyönyörű tájon, potyán. Másodszor — engedi ki bal ökléből a mutatóujját is —, két teljes hét adódik arra, hogy az ember gyereke ügyesen belopja magát a vezér szívébe, minthogy ő is ott lesz. Harmadszor — most a gyűrűsujj pattan elő —, vedd még azt is tekintetbe...

Immár soha nem derül ki, hogy Kutruc Bandinak mit kellett volna még tekintetbe vennie, mert e pillanatban Kovenda Károly, a szállítási főosztály vezetője nyit be a helyiségbe, hogy szokása szerint szótlanul és jelentőségteljesen áthaladván rajta, belépjen párnázott ajtajú szentélyébe.

Illetve ezúttal — mégsem szótlanul.

Mert pillantása ráesik Kutrucra, megáll mellette és így szól:

— Ja igen, izé... Hajas kartárs, ugye?... Maga szóba került az iménti megbeszélésünkön. Nem volna kedve egy kis külszolgálatra? Üdülésnek is mondhatnám, szinte. Csak ide, Ausztriába, Mausdorfba, két hétre.

Döbbent csend. Guttyán csuklik egyet az irigységtől. Rendező sem állíthatta volna be jobban a jelenetet. Lebiggyed a szája széle a kérdezettnek, pislogni kezd.

— Le... lehet róla szó.

II. FEJEZET

MEGÉRKEZÉS MAUSDORFBA

Zöldellő hegyek karéja óvja a rombusz alakú völgyet, amelynek jó harmadát a türkizkék Tangerteich tölti ki, pár apró vitorlás ücsörög rajta épp. Élénk, ragyogó színek, kellemes formák, mint egy képes levelezőlapon.

A tó keleti, napfényben fürdő, fövényes partján épült ki a strand a mólóval, ott a csónakház, egy sor kabin.

Följebb, enyhén dombosodó teraszakaszon, látszólag szeszélyes összevisszaságban, igazából azonban célszerűségi, sőt néminemű esztétikai szempontok figyelembevételével is ültetett faházak állnak, a Csincsilla „A" szuper típusból.

Talán ötven méternyire a parttól kis sziget van a tóban, éppen csak elfér rajta a modern vonalú Casinó, bárral, társalgóval, vetítőteremmel. Keskeny cölöphíd vezet a mólό oldaláról e romantikus fekvésű szórakoztatóipari üzemegység bejáratához.

Közigazgatásilag Mausdorfhoz, az ide alig két kilométernyire dél felé elterülő csinos kis városhoz tartozik Zwilling úr üdülőtelepe. Friss betonút biztosítja a kapcsolatot, torkolatánál néhány csupa üveg, csupa nikkel üzlet-pavilon, benzinkút, kocsimosó, a fenyőfák között kétemeletes motel, étterem-mel.

Ez az üdülőtelep nem osztályon felüli, sem árait, sem szolgáltatásait tekintve. Tisztviselőknek, kisiparosoknak, kiskereskedőknek, szóval a városi középréteg tagjainak készült szolid vállalkozás. De ők most csak a telep felét vehették birtokukba, mert a strandkirály huszonöt faházba külföldi üzletbarátait hívta meg, azoknak a cégeknek vezetőit, magas beosztású alkalmazottait, akik a Tangerteich körüli paradicsom megteremtésében részt vettek.

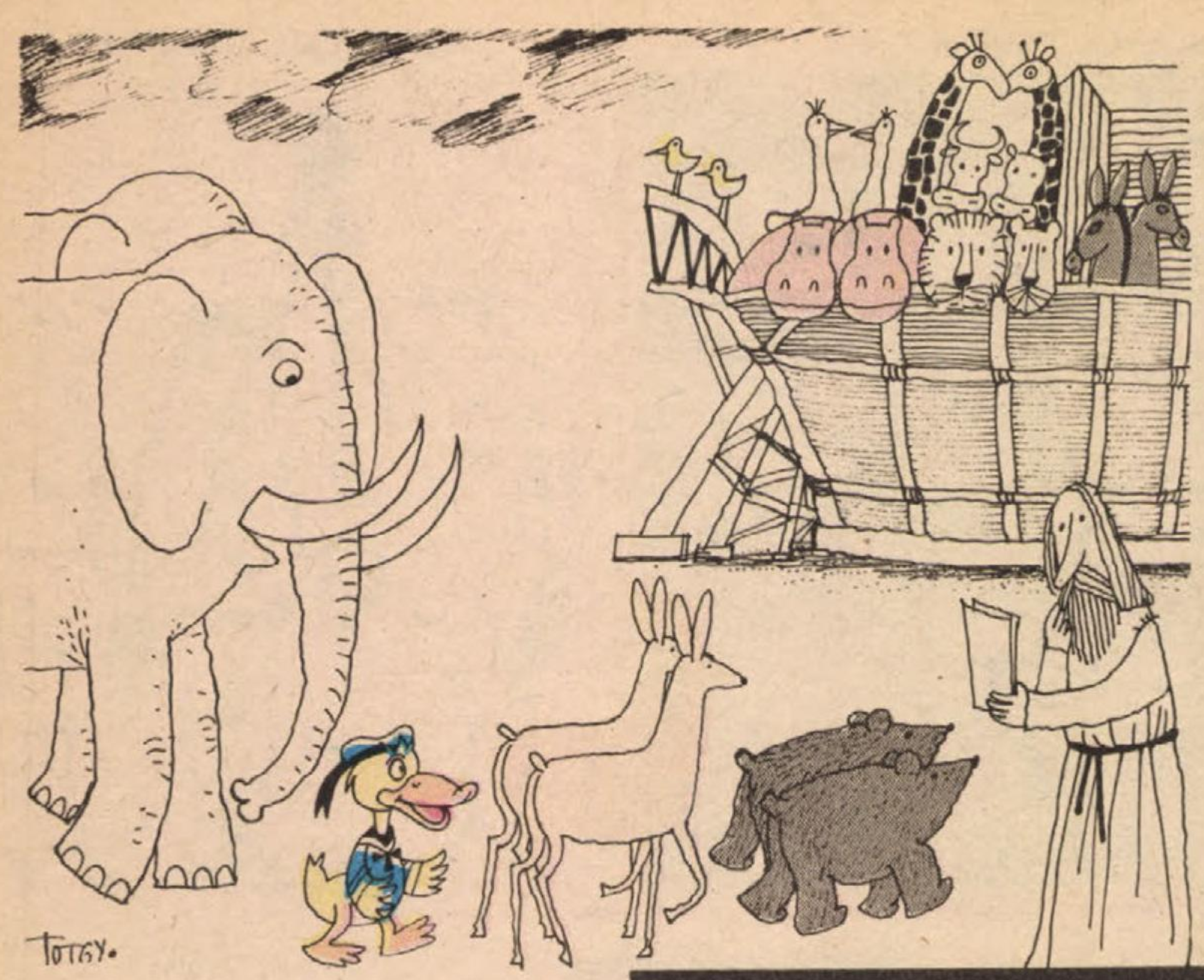
* * *

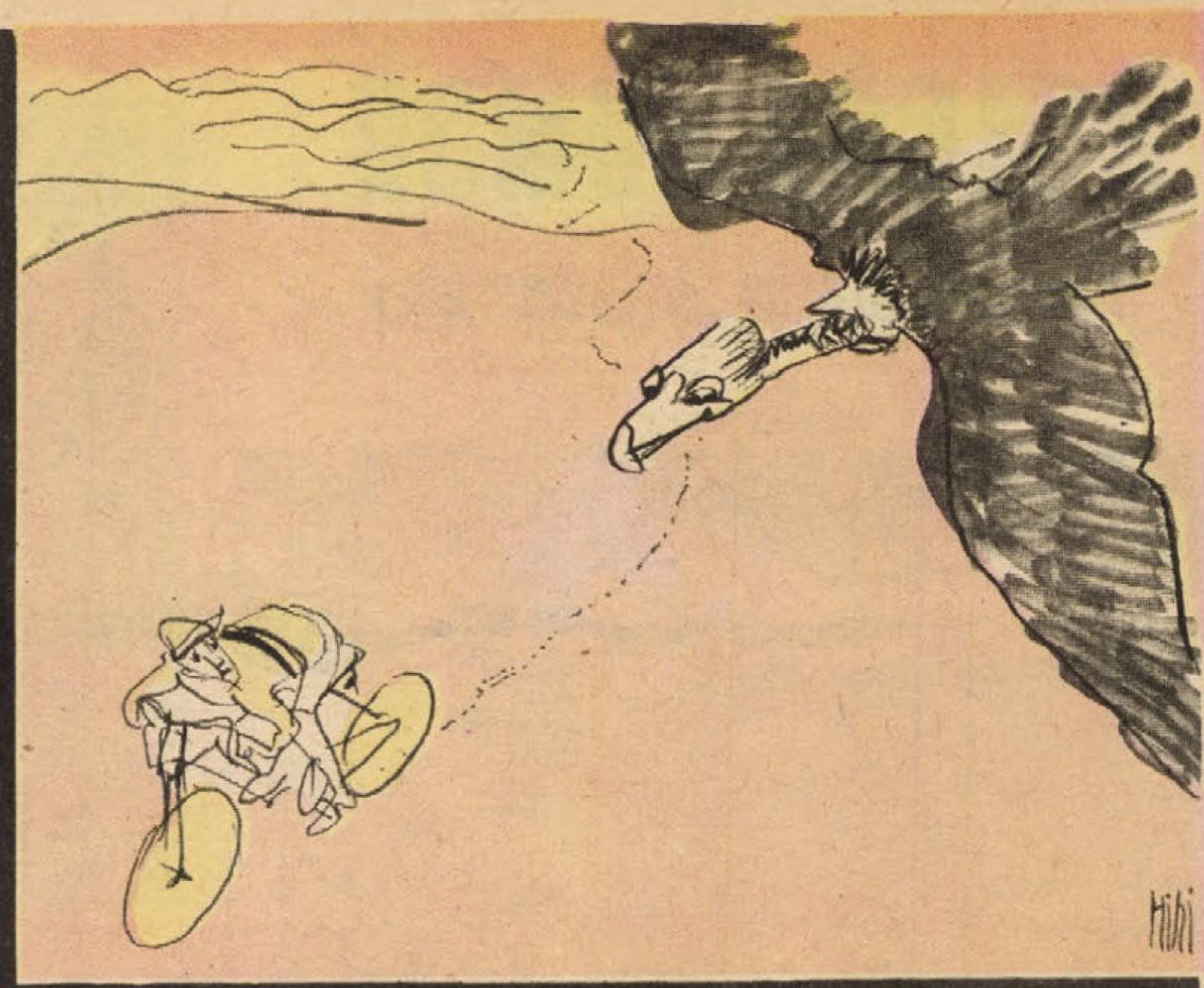
Délelőtt tíz órakor a BUFA különítmény autókaravánja lestoppolt az üdülőtelep egyszintes igazgatási épülete előtt...

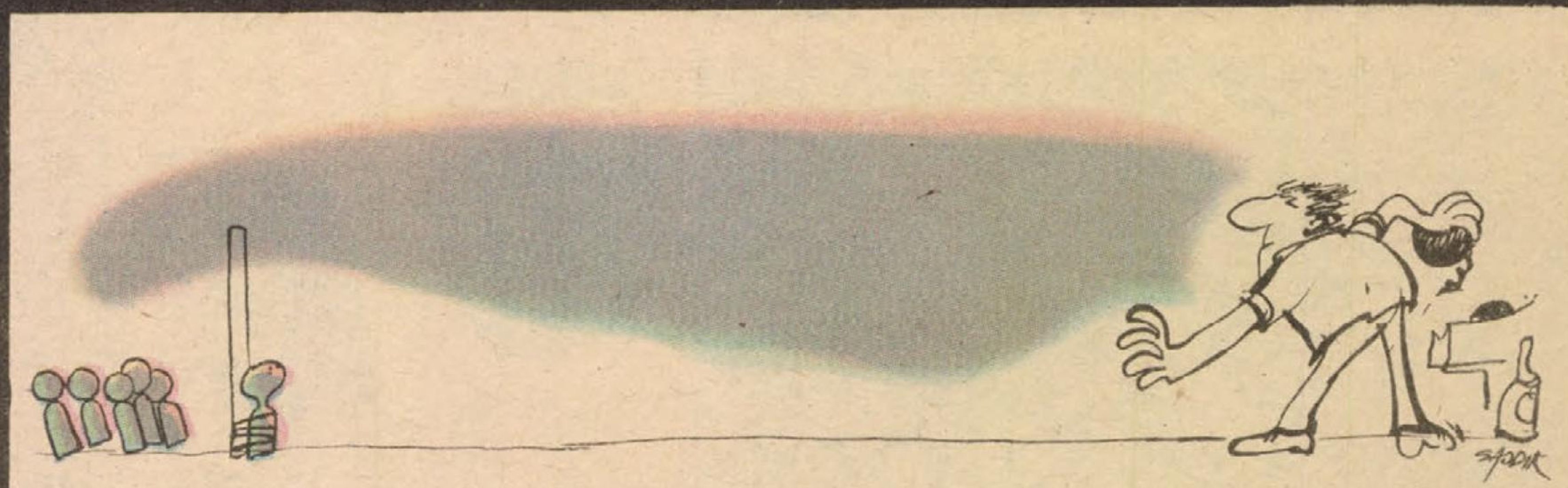
(Folytatjuk)

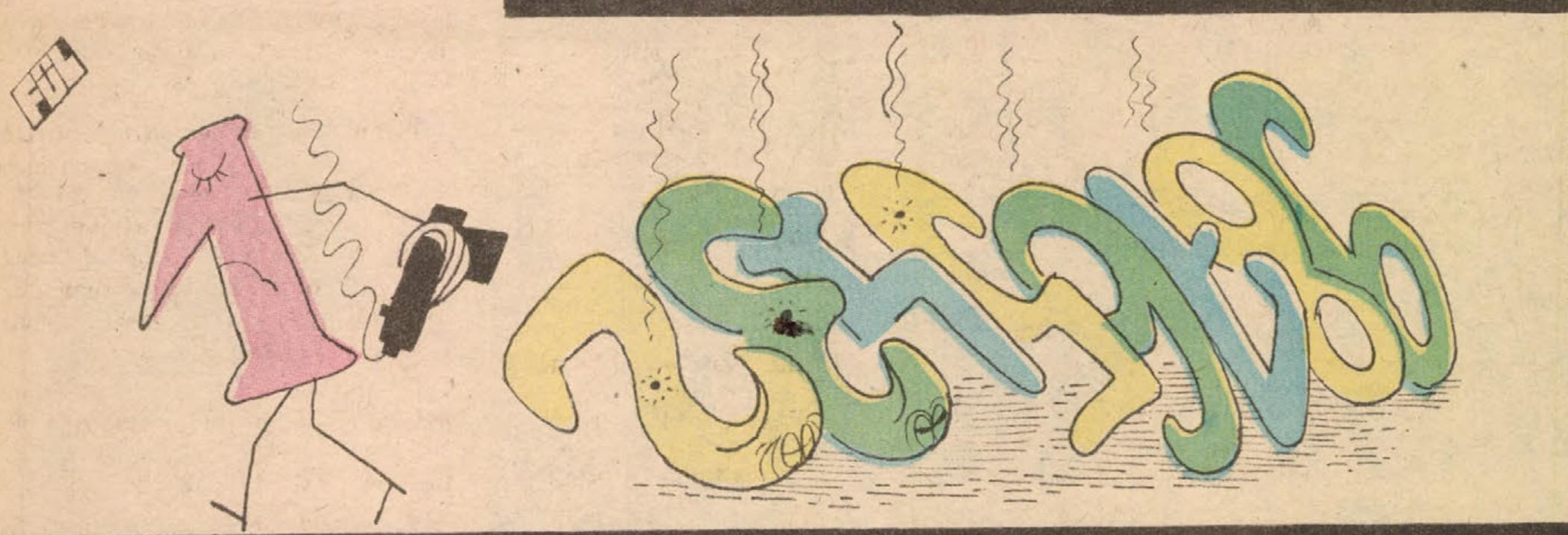
SZÓLÓ

TÓT,
HEGEDÜS,
SAJDIK,
FÜLÖP,
DALLOS,
LEHOCZKI

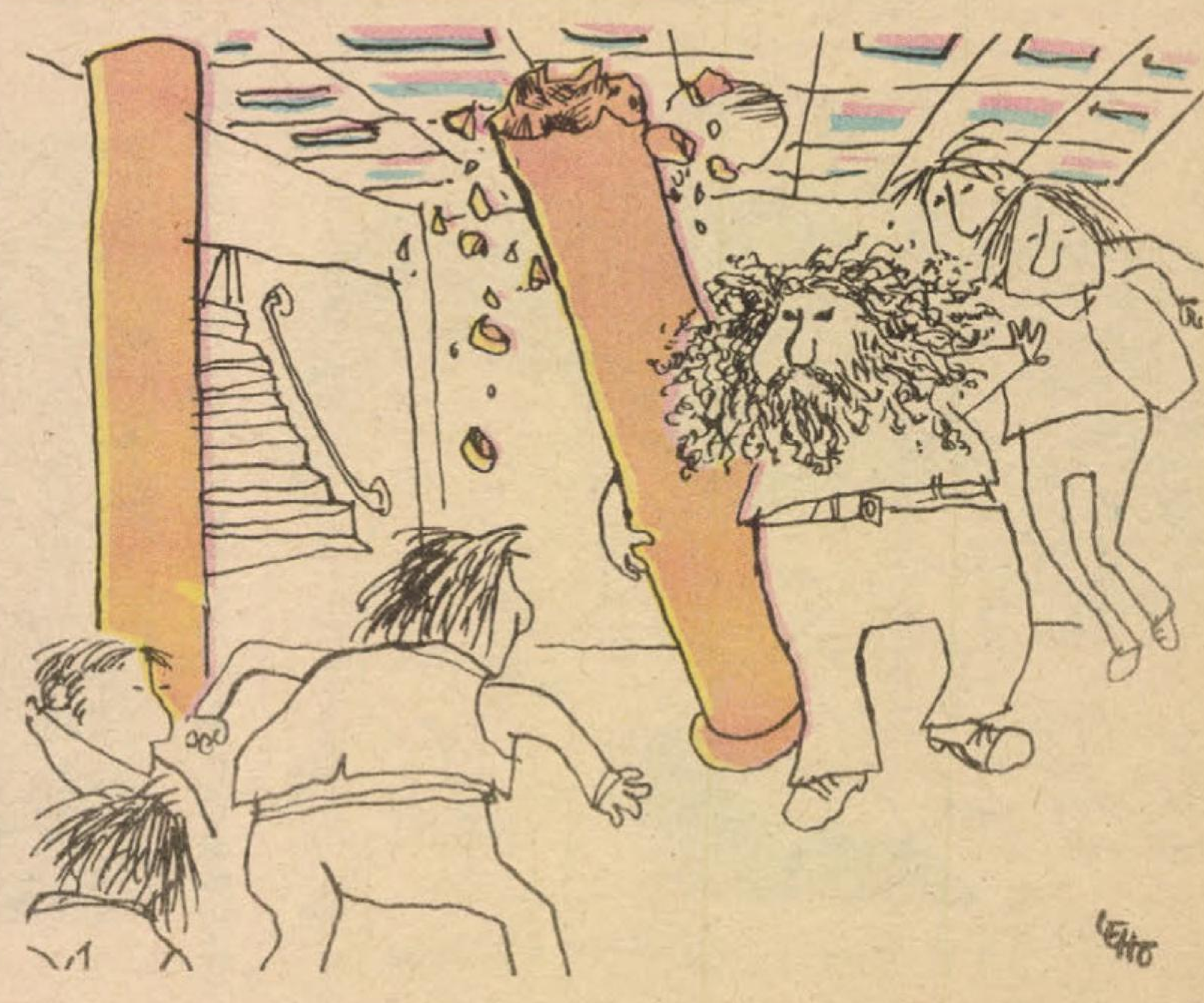

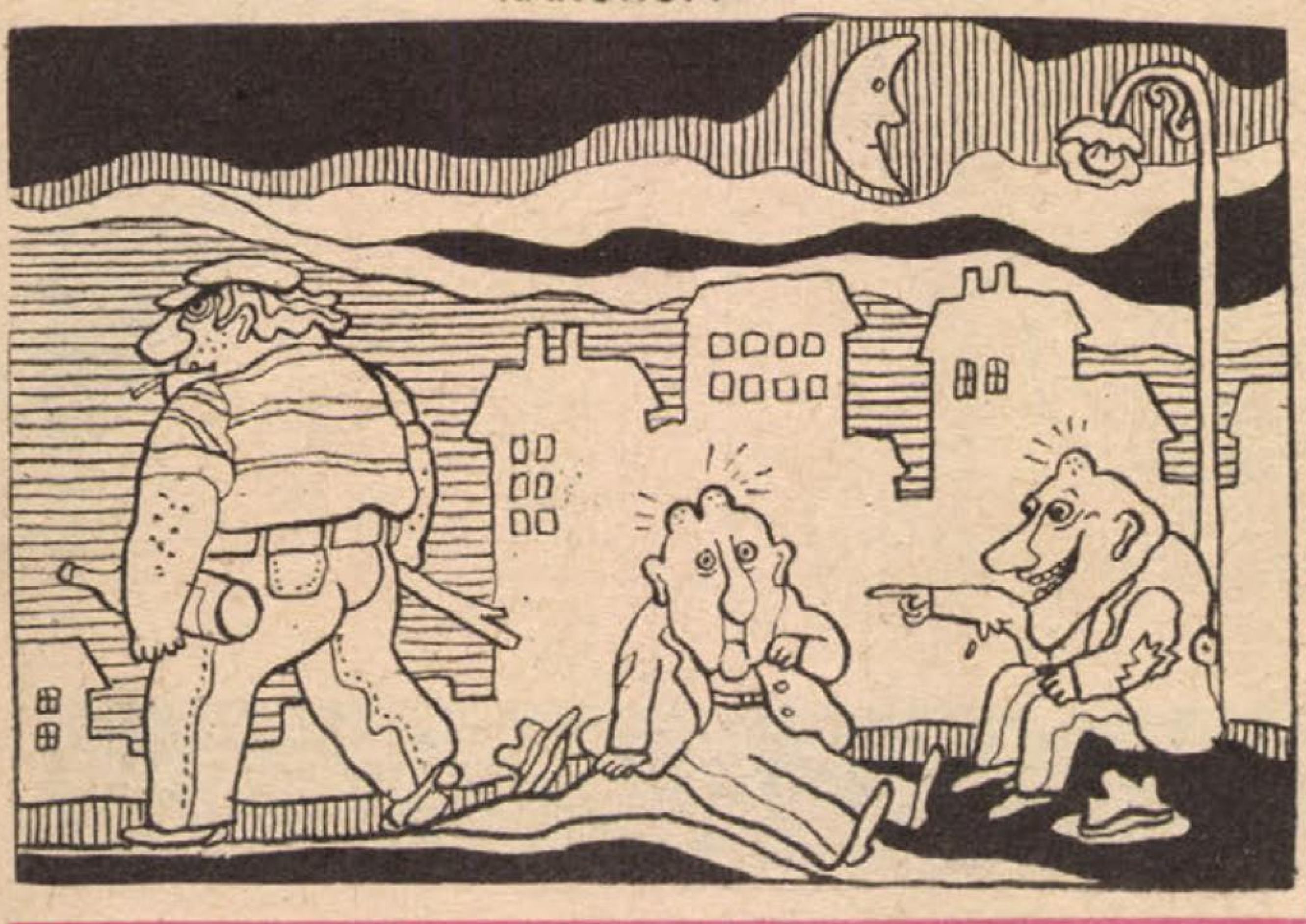

BOLGÁR HUMOR

(RAJZOK A SZÓFIAI „SZTRSEL"-BŐL)

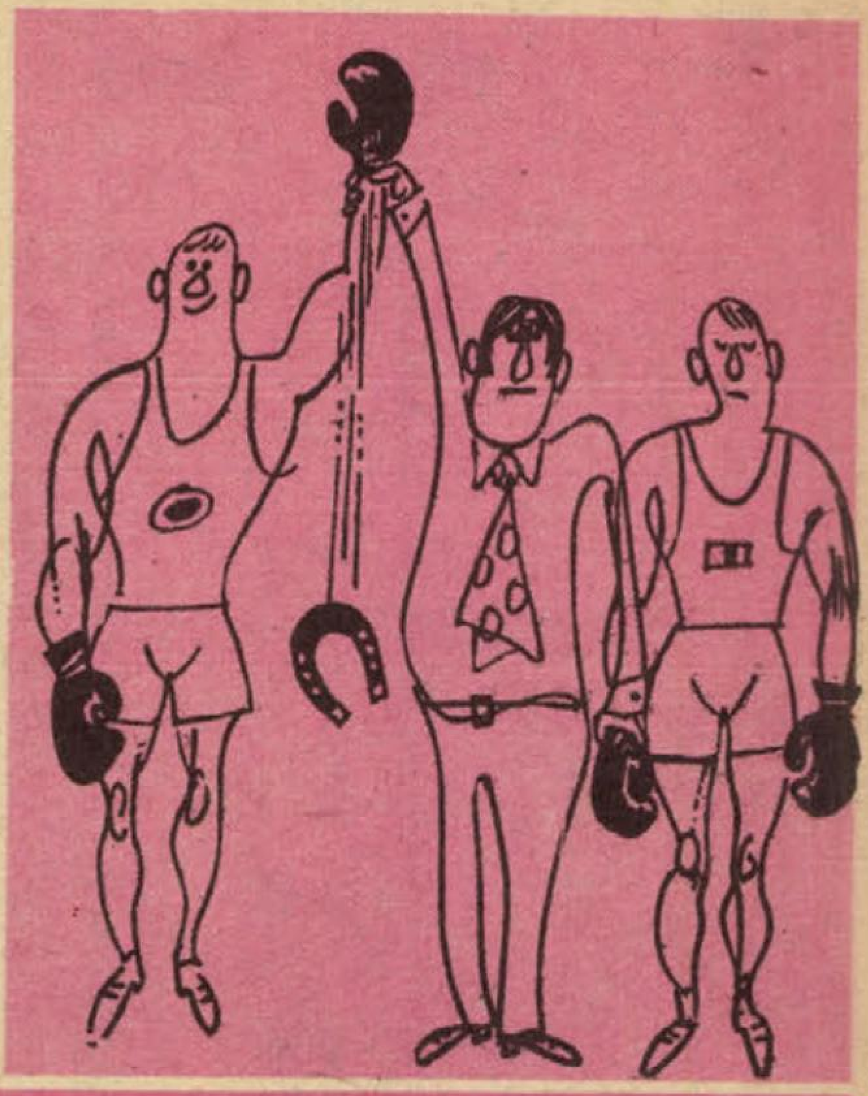
KÁRÖRÖM

SÚLYCSONKÍTÁS

SZERENCSÉS GYŐZELEM

NINCSEN HOL LESZÁLLNI

BÜROKRATA-FOTÓ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Két barátnő találkozik.

— Tegnap az Operában voltam — meséli az egyik.

— Igazán? És mit hallottál?

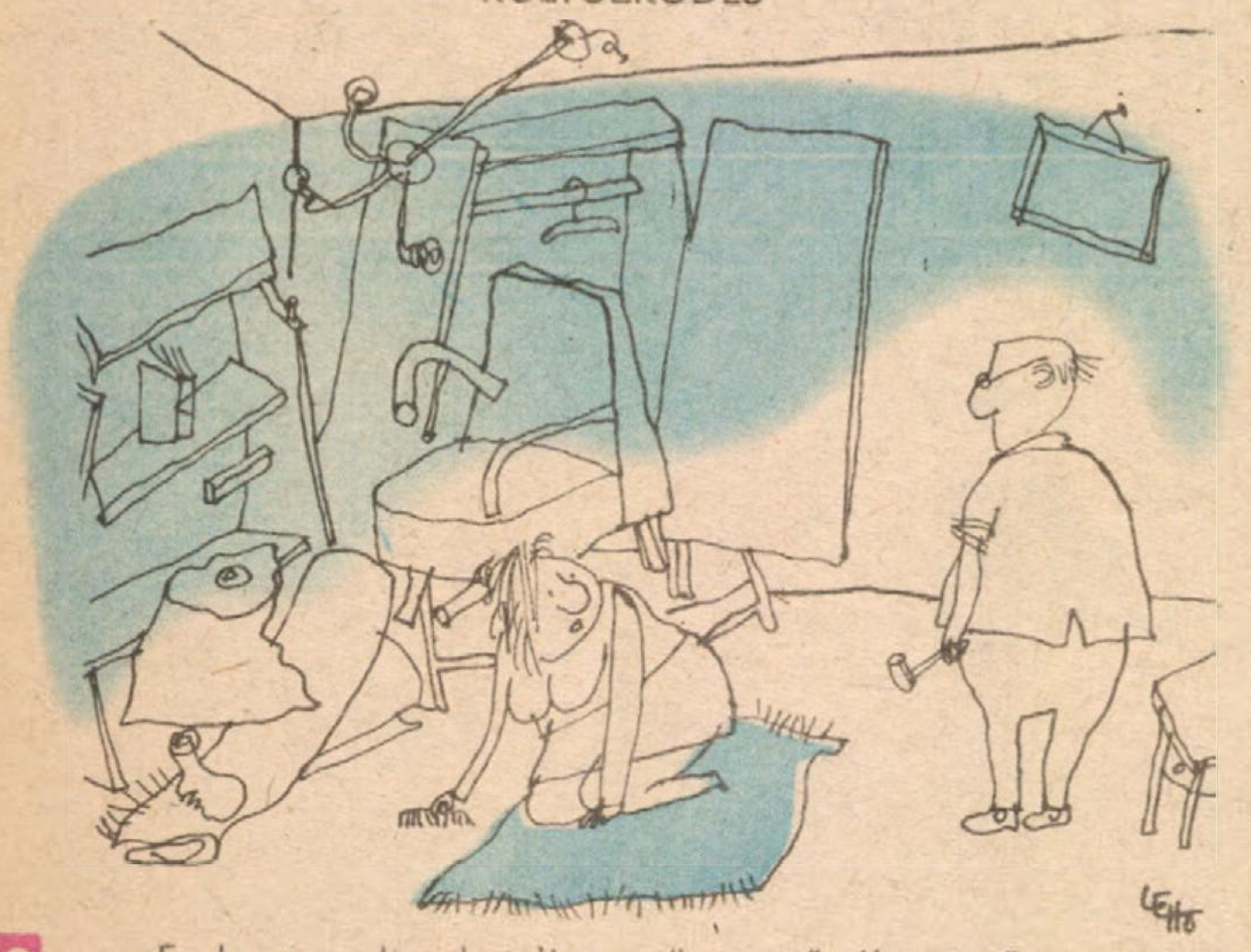
— Hogy a Csugariék válnak.

HÍD A KOSSUTH LAJOS UTCÁBAN

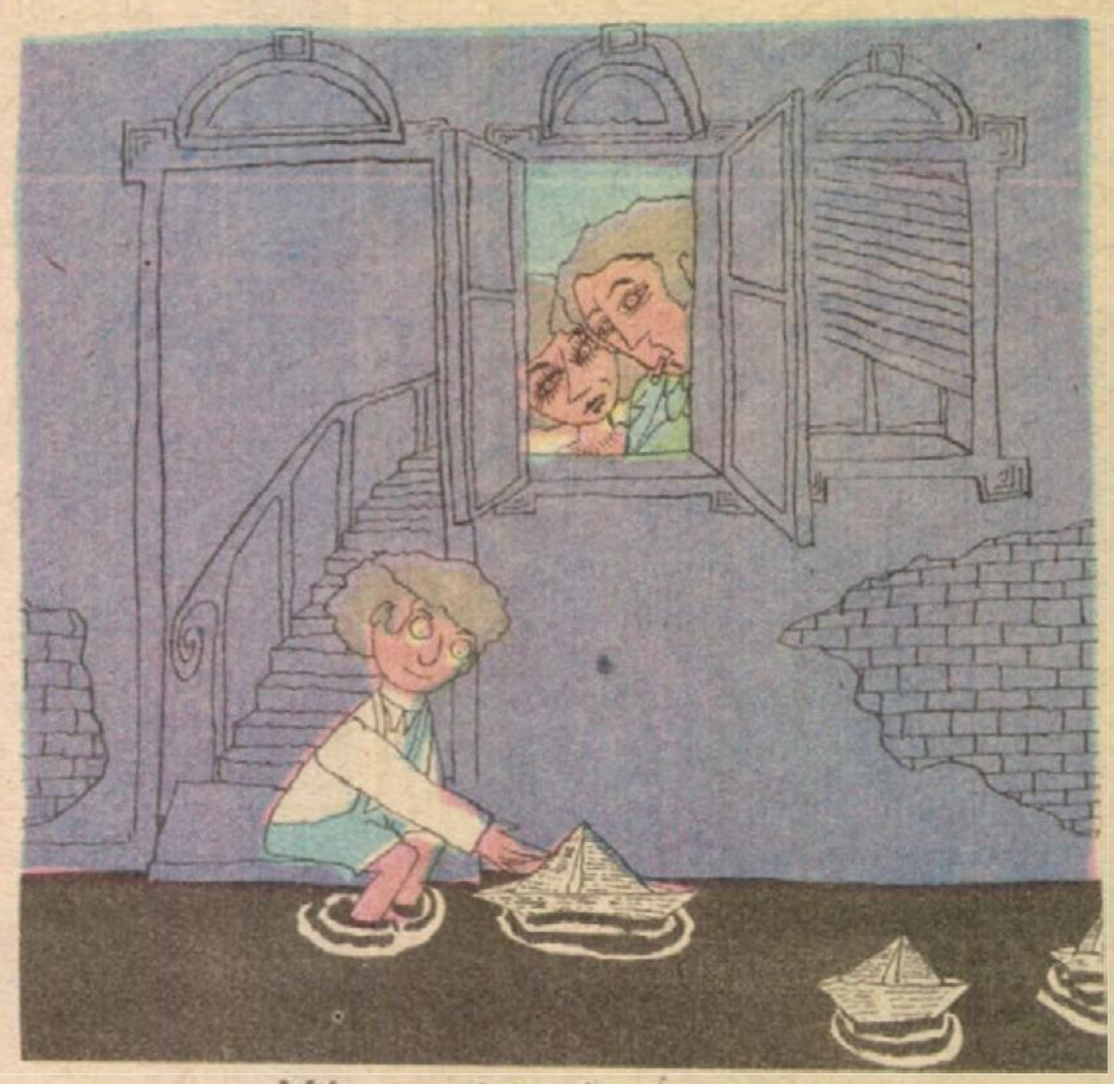

KÖLTÖZKÖDÉS

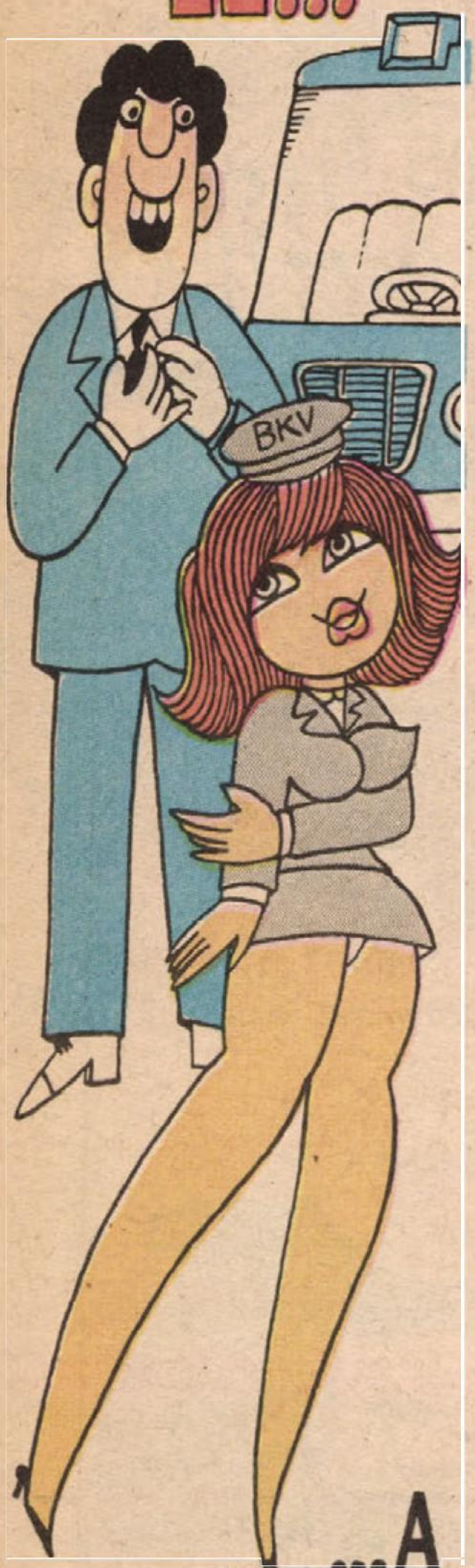
– Ezek az emberek teljesen összegyűrték a szőnyegrojtokat!

KÁNIKULA

– Már megint olvad az aszfalt . . .

NE SZALASSZA EL...

...A LEHETŐSÉGET!

A BKV Metró üzemigazgatósága

legfeljebb 35 éves, középiskolai végzettségű férfiak és nők jelentkezését várja háromhónapos

motorkocsi-segédvezetői tanfolyamára.

E munkakörből később lehetőség nyílik az átképzésre motorkocsi-vezetővé.

A törvényes munkaidő: havi 182 óra.

A motorkocsi-segédvezetői munkakörben évi 5000 Ft munkaköri pótlék.

Felveszünk továbbá 35 éves korig férfiakat és nőket

különféle forgalmi munkakörökbe.

A törvényes munkaidő: havi 182, illetve 191 óra. Bérezés és egyéb juttatások a kollektív szerződés szerint. Dolgozóink és a családtagok a BKV menetrendszerű járataira érvényes, díjtalan utazási igazolványt kapnak.

Jelentkezés és részletes felvilágosítás a BKV Metró Üzemigazgatóság felvételi irodáján: Budapest XIV., Hungária krt. 46. fszt. 59.

BKV

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

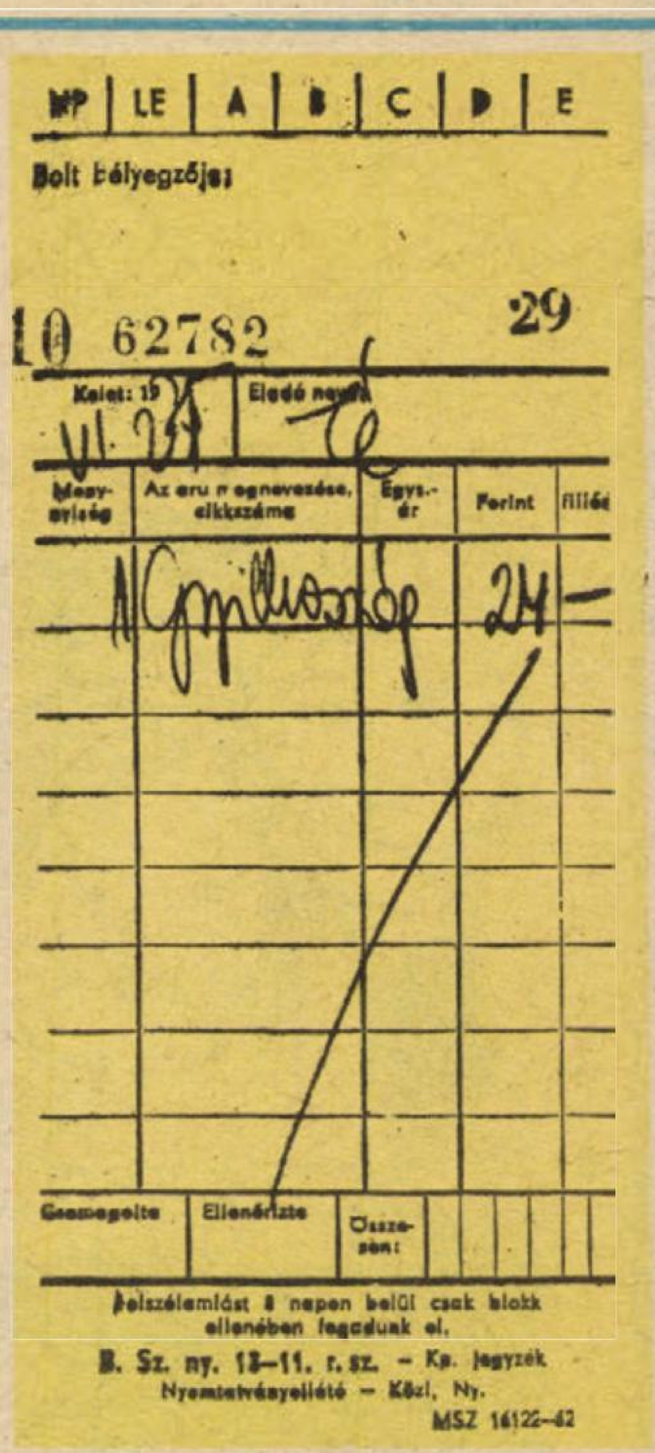
TÜCSÖK és BOGÁR

Hogyan? Ez önöknek férfiruha? Ajajaj!

(A „Kirakat" c. lapban észlelte Cz. H. olvasonk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ezt a hátborzongató számlát Pivók László, esztergomi olvasónk küldte be. Mint írta, elsősorban azért, hogy megszabaduljon a bűnjeltől. Utánanéztünk, a világpiaci árakat figyelembe véve huszonnégy forint tulajdonképpen nem is sok egy jó kis gyilkosságért. A blokkot egyébként az esztergomi Toldi-könyvesboltban adták. Ahol olvasónk Agatha Christie „Gyilkosság Mezopotámiában" c. kötetét vásárolta meg.

– Ó, matematika! Korlátlanok a te lehetőségeid!

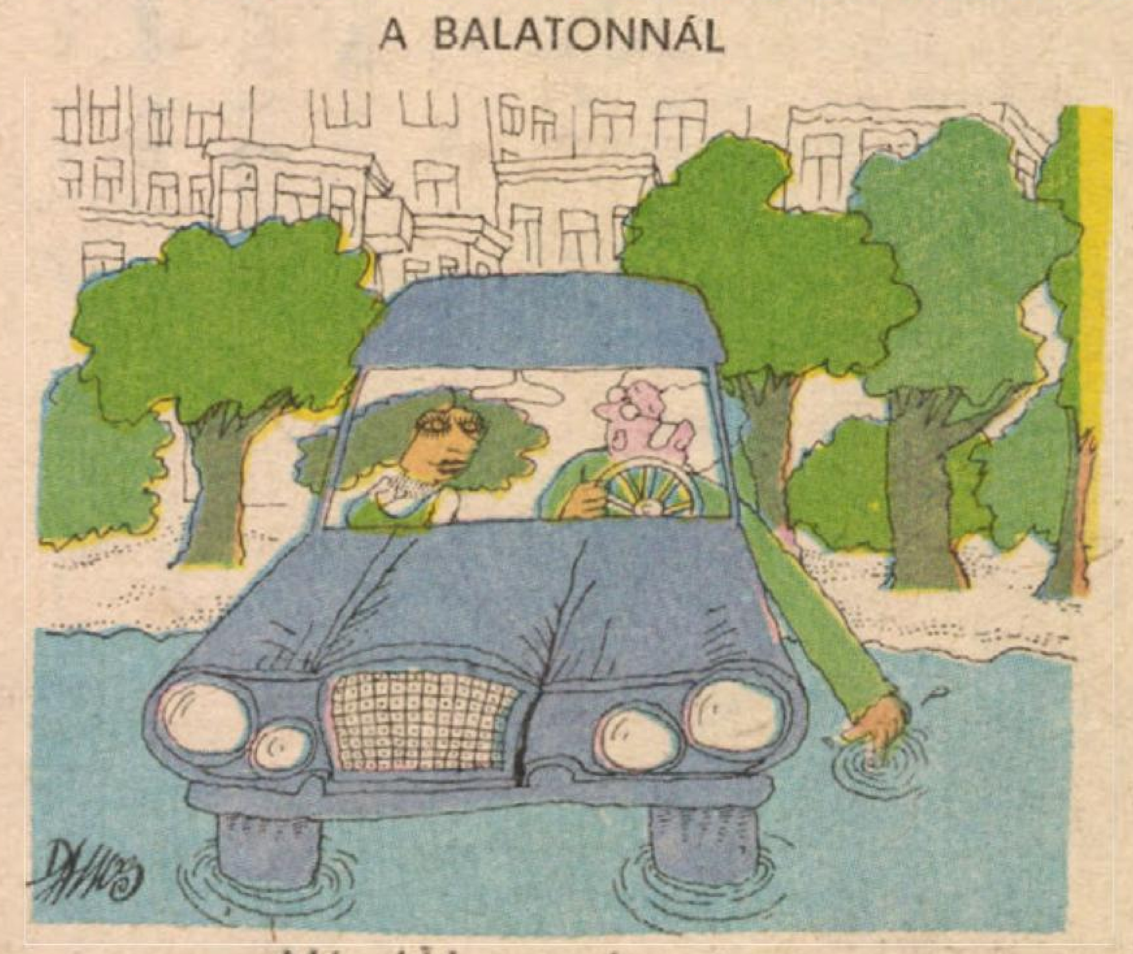
(A 70-es út 88-as és 98-as kilométerkövénél fotózta Bors Csaba, dégi olvasónk)

MINDENT A VEVŐÉRT

– Ha derékban egy picikét bevesszük, úgy áll majd ez a nadrág, mintha magára öntötték volna!

A BALATONNÁL

– Még hideg a víz, szívem...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Balogh bevert képpel megy az utcán. Szembejön vele a barátja, Kerekes, aki megkérdezi:

– Mi történt veled?

– Tudod, tegnap este későn értem haza. A kutyám nem ismert meg és rámugrott.

– Na hallod – vágja rá Kerekes –, én az ilyen kutyától rögtön elválnék...

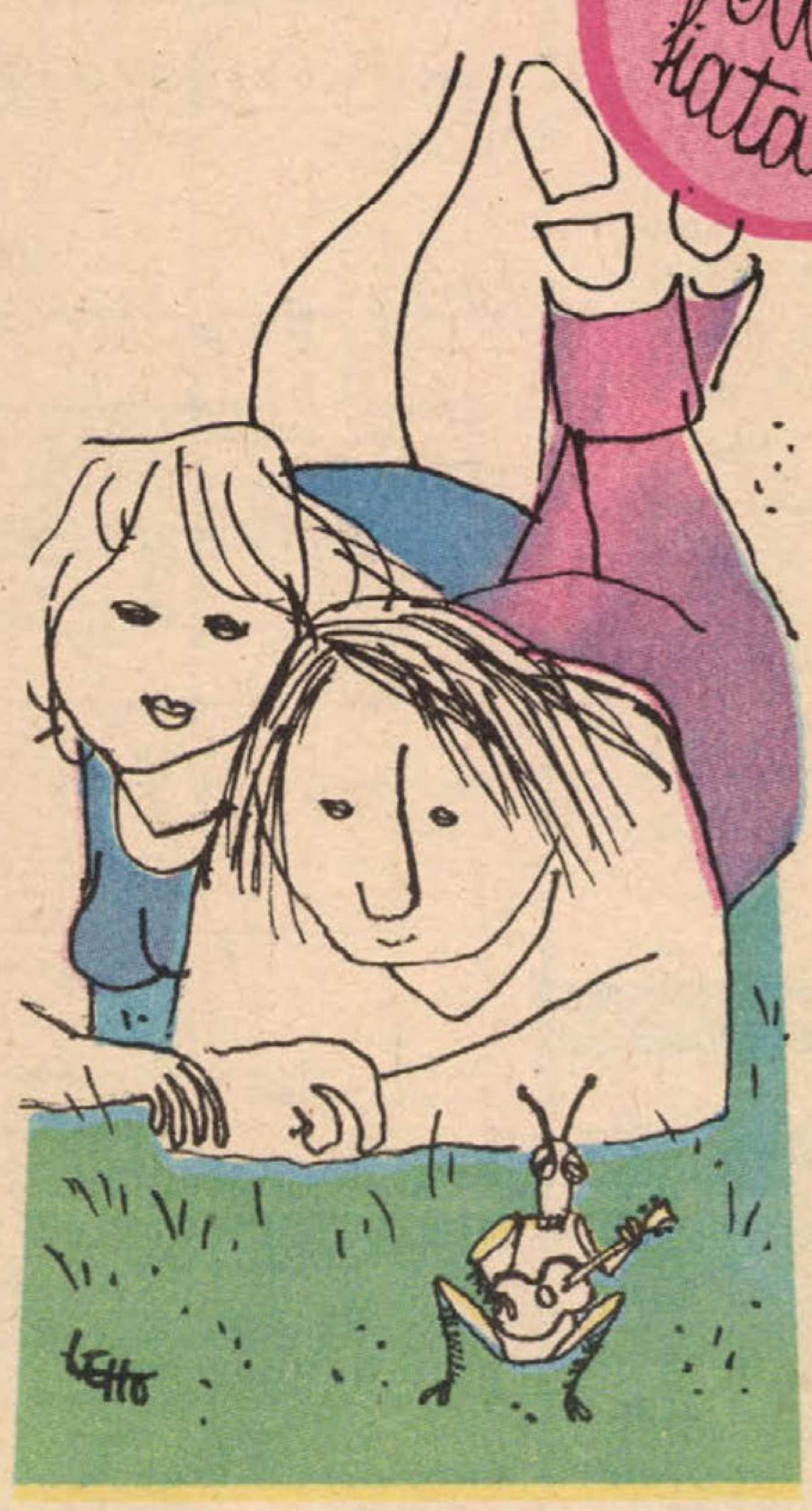
ÁLLATBARÁT

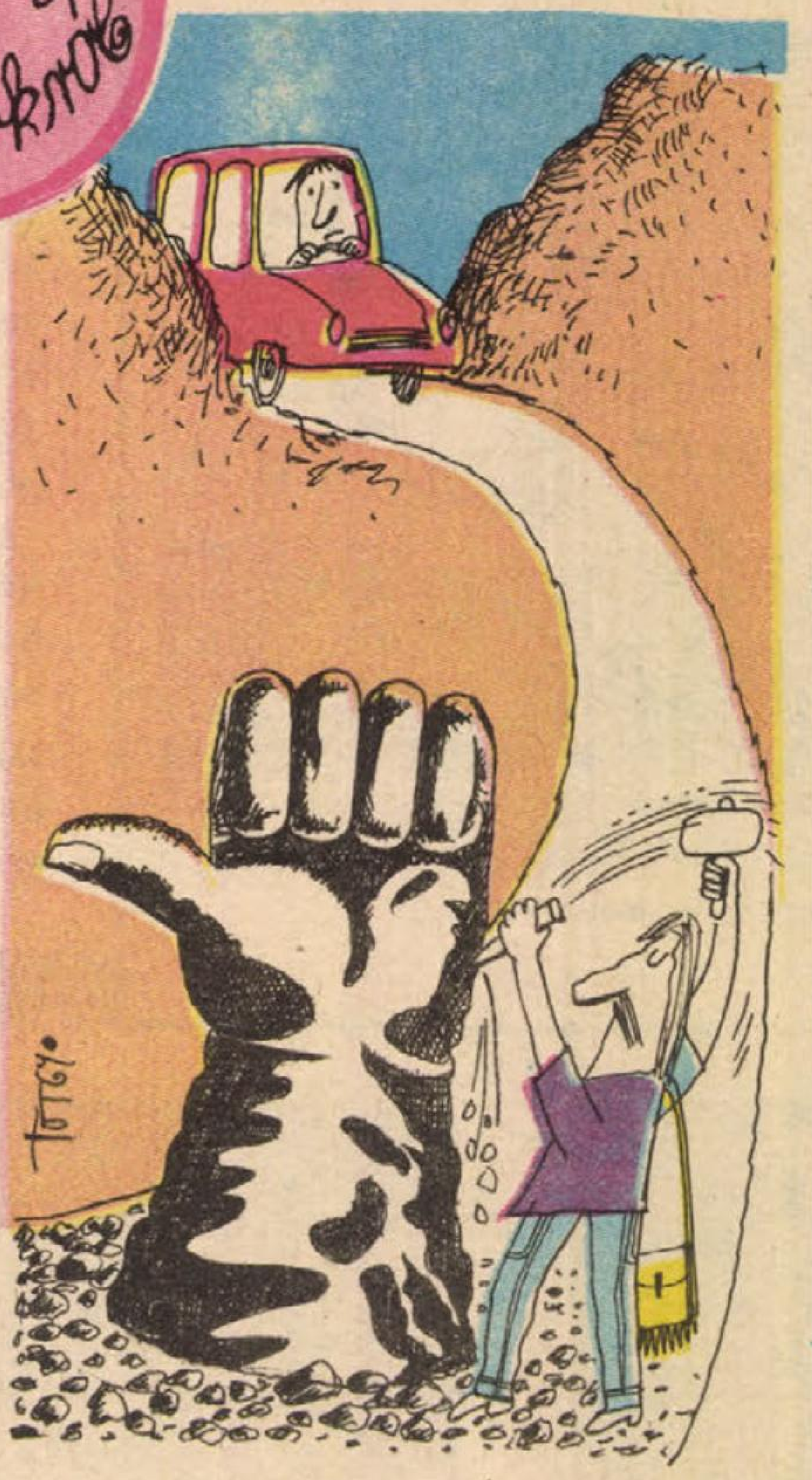
– Tudja, a kutyám nagyon szemérmes!

Csak fiatalokról

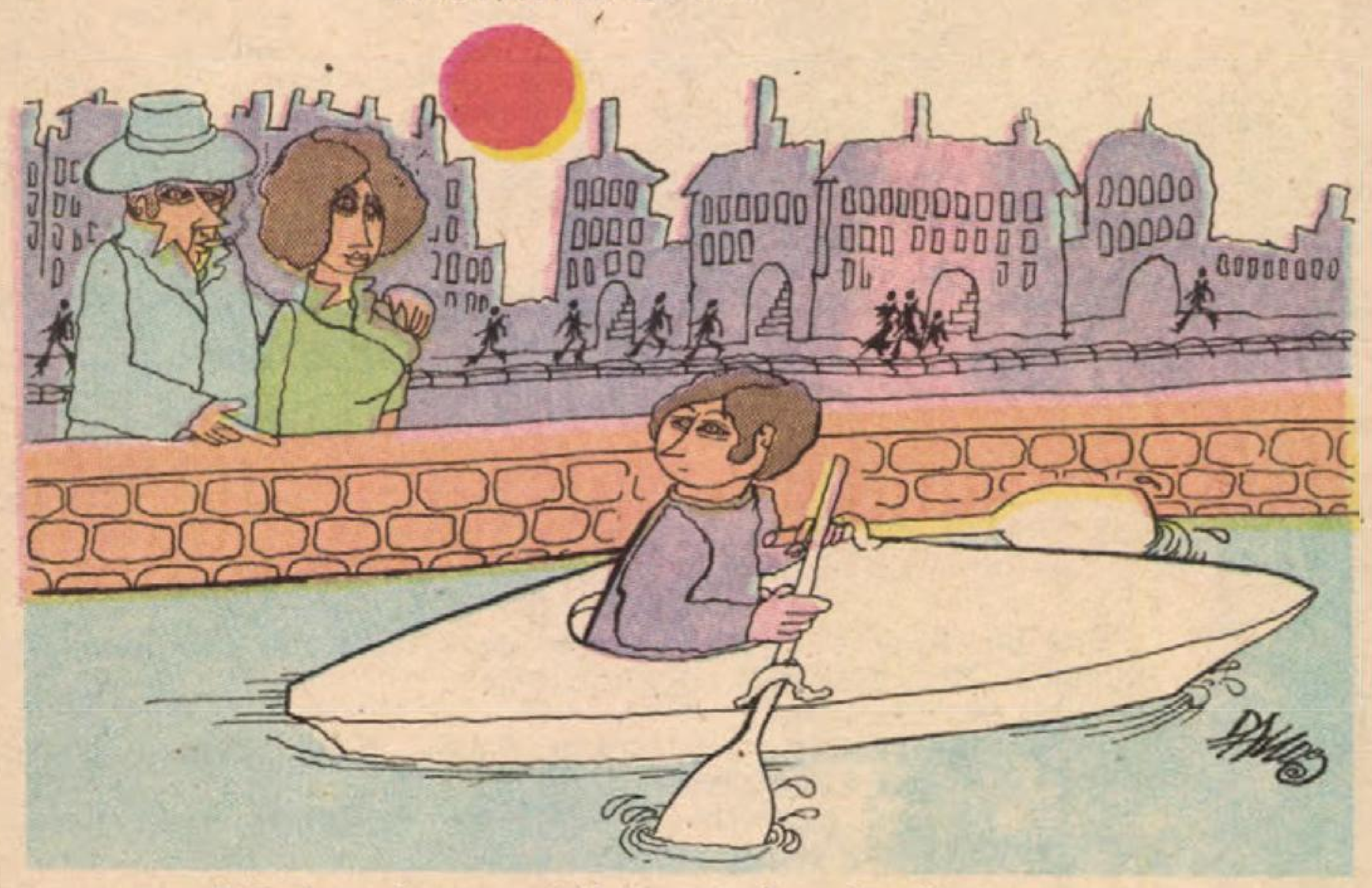
IGÉNYES FIATALOK

RAMENŐS AUTÓSTOPOS

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Pék leszel, mert jól kezeled a lapátot.

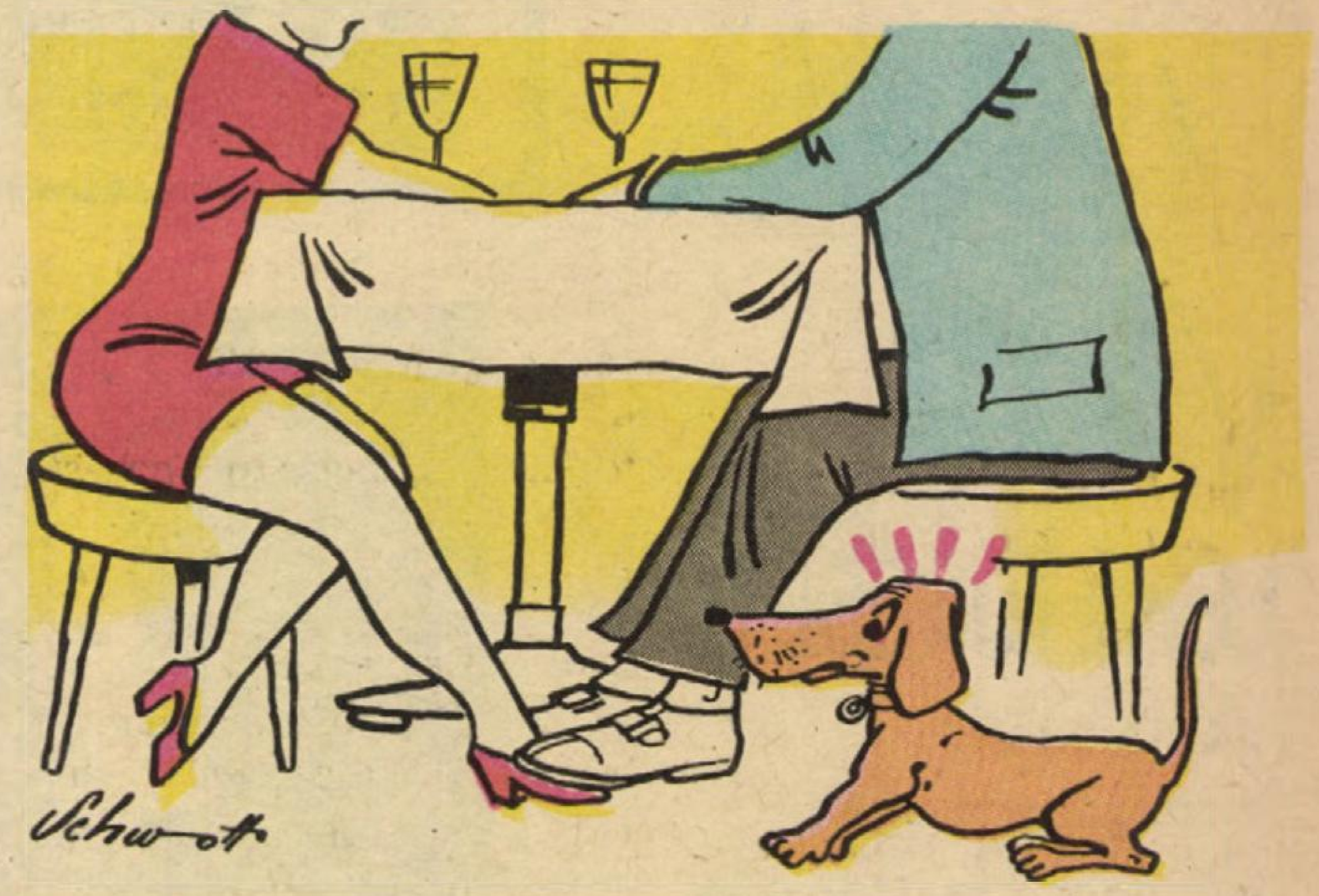
Lehoczki
Tót
Dallos

ÖRÖM KÜLFÖLDÖN

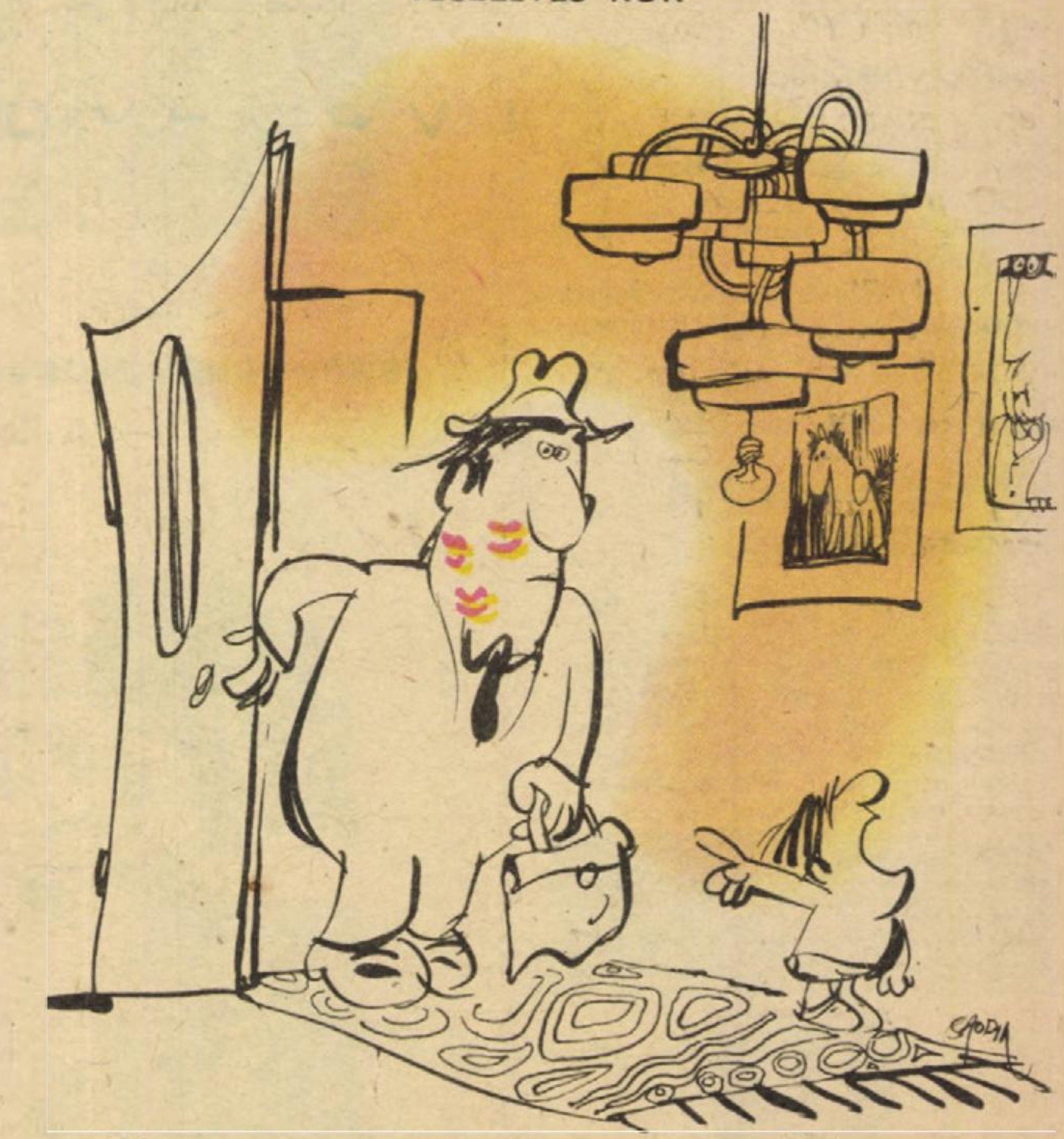
– Képzeld, megértem, amit mond!

NYÁRI FLÖRT

– Milyen türelmesek a nők! Ezért én már régen megharaptam volna!

VESZÉLYES KÓR

– Mama, gyere gyorsan, a papa kanyarót hozott haza a hivatalból!

RÉGI HISTÓRIÁK

Heltai Jenő és Szomaházy István, ifjú korukban, éjféltájt, szédelegve távoztak az „Otthon Kör" kártyaszobájából, ahol — nem először — minden fillérüket elvesztették.

— Az életben nem veszek többé kártyát a kezembe! — fogadkozott Szomaházy.

Heltai helyeselt:

— Én se! — aztán hozzátette: — És szép időben egyáltalán nem.

Karczag Vilmos, az egykori debreceni hírlapíróból lett világhírű színházi szakember, a „Theater an der Wien" igazgatója, egy alkalommal az operett válságáról nyilatkozott egy bécsi hetilapnak, s a cikk megjelenése után a színészkávéházban rátámadt a lap főszerkesztőjére, az ugyancsak magyar Földes Istvánra:

— Szép kis szerkesztés van maguknál! Egy szó

se igaz a cikkből, ami rólam megjelent!

— Na, de direktor úr, ön adta a nyilatkozatot, mi csak kommentárt fűztünk hozzá — tiltakozott felháborodottan a szerkesztő.

— Jó, jó, de amit én mondtam az se igaz! — dühösködött tovább Karczag.

A néhai Japán kávéház egyik irodalmi törzsasztalánál arról beszélgettek, hogy a híres emberekről szóló anekdoták között nagyon sok a gyenge.

— Nem csoda, nagyon gyakran valaki más találja ki ezeket a történeteket...

— Rólam csupa kitűnő anekdota van forgalomban — jegyezte meg elégedetten Kálmán Jenő, a humorista.

— Rólad? Miért?

— Mert valamennyit én írom és magam terjesztem.

(Andor Leon gyűjtése)

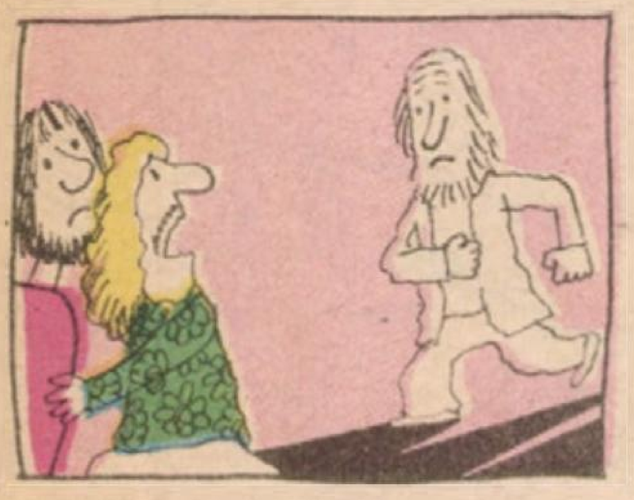

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ÖREG EMBER NEM VÉN EMBER

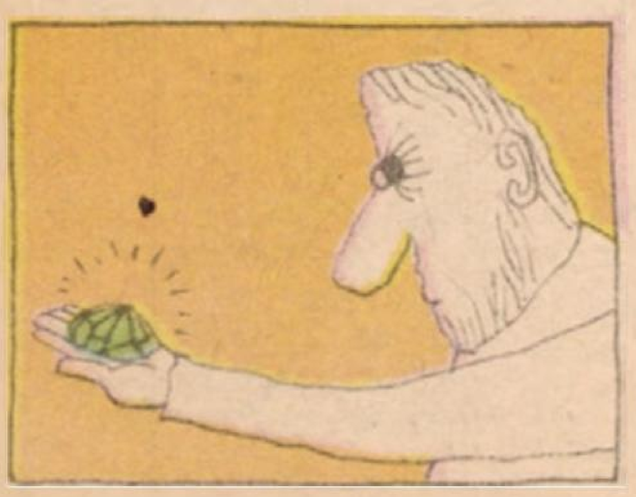
Erlanger nyugatnémet városban a leglátogatottabb helyi kocsmából kitiltották a közelben levő aggok menhelyének mind a 168 lakóját. Az Erlanger Tagblatt című lap a különös intézkedéssel kapcsolatban a következő magyarázatot adta: „Városunkban a kocsma „tizenéves” látogatói panaszt tettek a helyi rendőrségen, azzal vádolva az aggok menhelyének lakóit, hogy rendszeresen garázdálkodnak a kocsmában. A rendőrség vizsgálata megállapította, hogy az aggok menhelyén szabályos huligánbandákat szerveztek 70 és 80 év körüli férfiakból, akik többször összetörték a kocsma berendezését és sörösüvegekkel több fiatalembert megsebesítettek”.

A generációs szakadéknak is két oldala van.

ÜVEG-KIRÁLYSÁG

A norvég kormányt rendkívül kínos meglepetés érte, amely kedvezőtlen hatással lehet a svéd—norvég kapcsolatokra. 1818-ban, amikor XIV. Károly-János svéd királyt norvég uralkodóvá koronázták, az ünnepség alkalmából az uralkodó ékszereket adományozott Norvégiának. Utóbb a történelem folyamán Norvégia ismét önálló lett. Az egyesített birodalom hajdani urától származó koronaékszerek azonban norvég állami tulajdonban maradtak. Most — 1818 óta első izben — Oslóban elhatározták, hogy kiállítást rendeznek a koronaékszerekből. Ebből az alkalomból felkérték Norvégia néhány kiváló ékszerszakértőjét, hogy a nemzeti bank trezorjában elhelyezett drágaköveket biztosítási szempontból becsülje fel. Az ékszerészeket és a norvég államot kellemetlen meglepetés érte. Kiderült, hogy a gyűjtemény legértékesebb darabja, egy óriási smaragd, nem egyéb zöld üvegből készült primitív hamisítványnál. Az oslói Aftenposten című lap a történet leírása után a következő megjegyzést fűzte az eseményhez: „III. Richard Shakespeare szerint királyságát kínálta fel egy lóért. Károly-János alaposan lefőzte: ő tényleg kapott királyságot egy zöld üvegdarabért.”

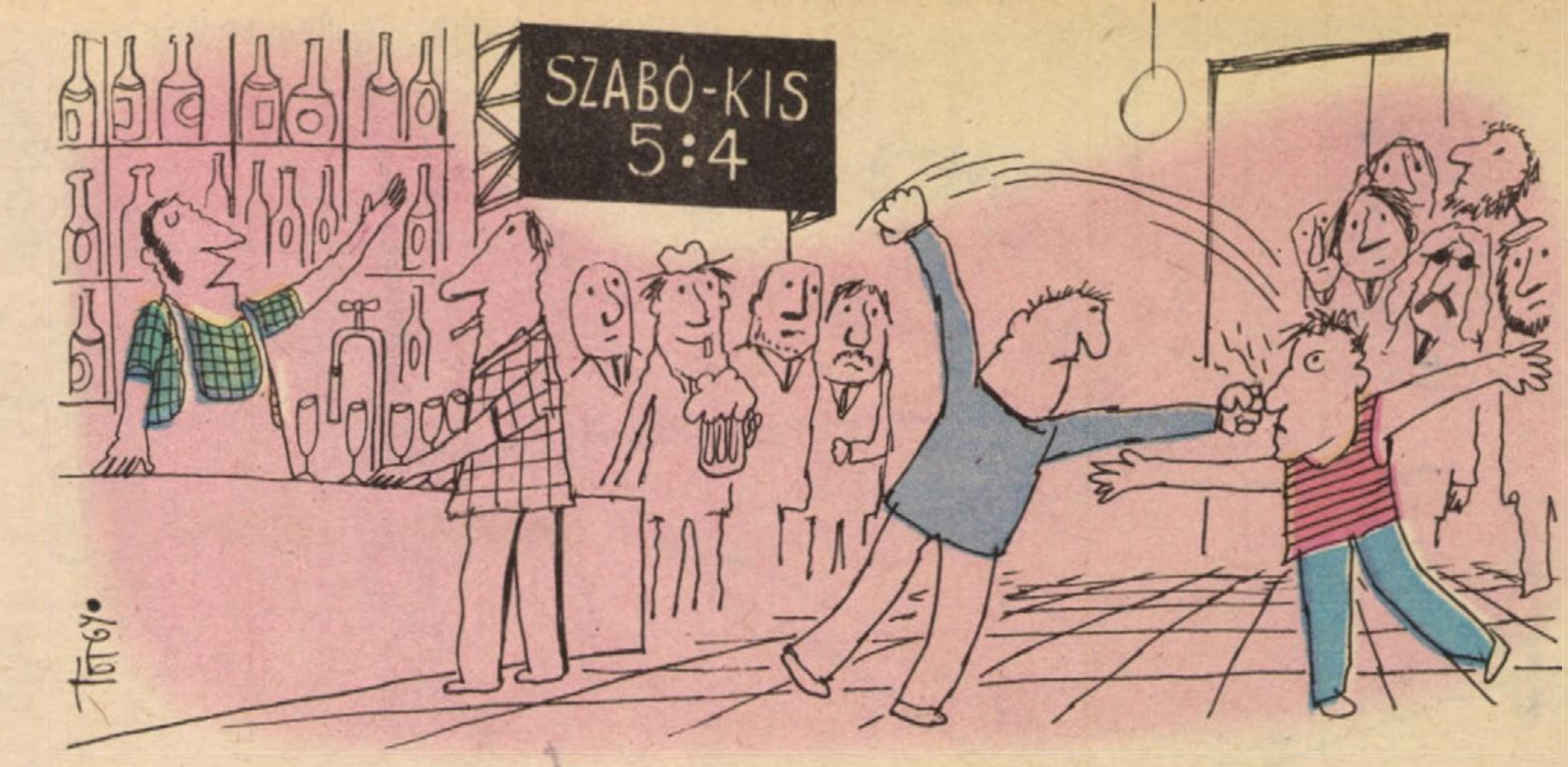

HALVÉR

Angliában Haverhill városka környékén van egy festői környezetben elhelyezkedő tavacska, ahol emberemlékezet óta kiválóan lehetett horgászni. Körülbelül két esztendővel ezelőtt a helybeli horgásztársaság vezetősége megdöbbenve tapasztalta, hogy egyre ritkábban kapnak a halak horogra. Halbiológusokat hívtak, akik megállapították, hogy — noha a víz nem szennyezett — a halak ismeretlen okok miatt nem szaporodnak a haverhilli tóban. James Miller, a helyi horgászklub alelnöke erről a következő nyilatkozatot adta az Associated Press hírügynökség londoni tudósítójának: „Magánnyomozást folytattunk. Azt kutattuk: mi változott a tó környékén az utóbbi két esztendőben. Rájöttünk, hogy forró nyári napokon az utóbbi időben fiatal lányok tucatjai fürdenek meztelenül a tóban. Véleményünk szerint ez zavarja a halakat a szaporodásban.”

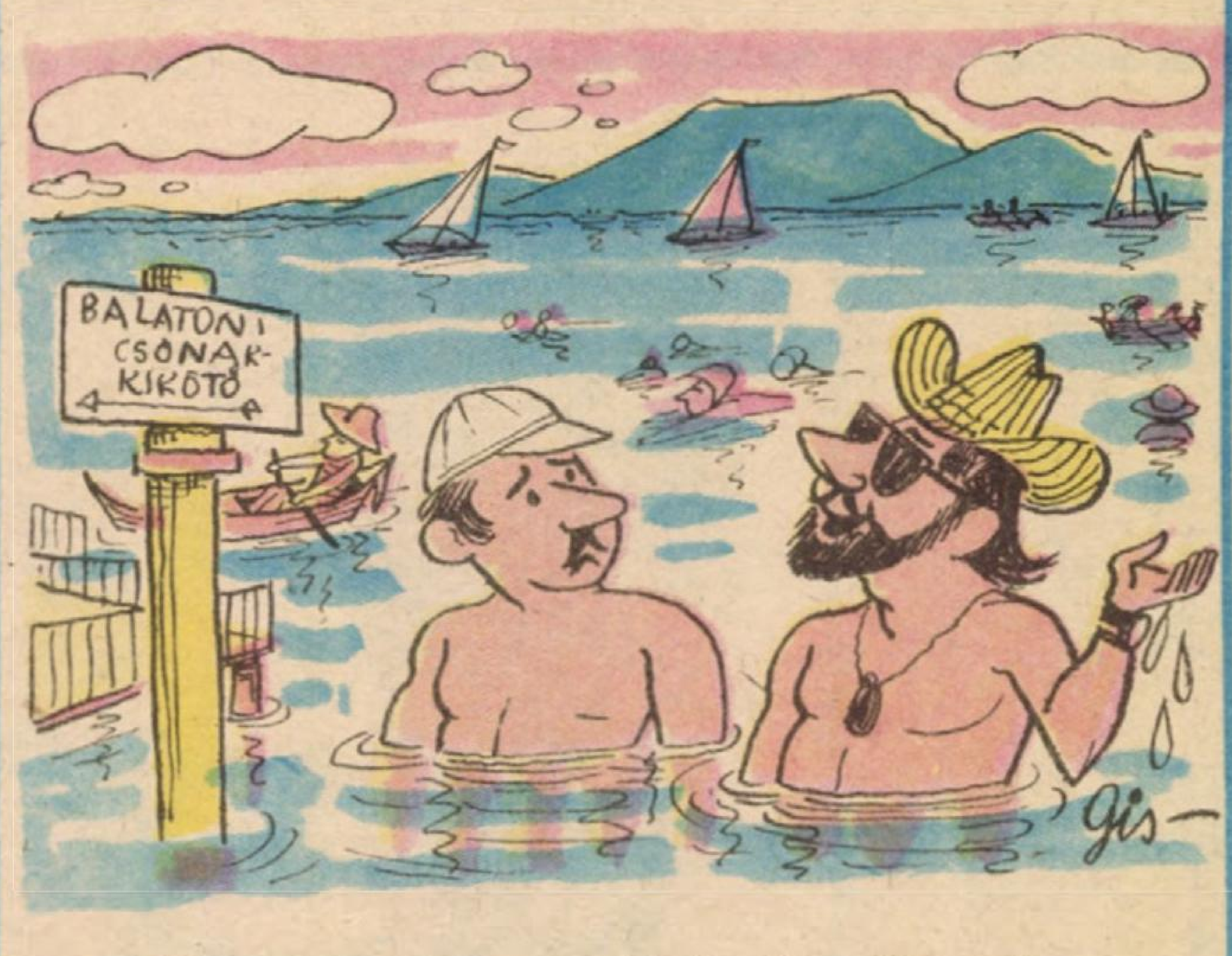
Érthetetlen. Inkább ösztönöznie kellene őket.

MINDENT A VENDÉGEKÉRT

– Felszereltünk egy elektromos találatjelzőt! ...

FELVÁGÓS KÜLFÖLDI

– Nálunk, Amerikában, sokkal nedvesebb a víz ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Csetneki egy estélyen van és halálosan unatkozik. Egyszerre meglát egy férfit, aki hatalmasakat ásít.

— Maga is unatkozik? — kérdi tőle.

— Igen — feleli az illető. — Szörnyen unalmas hely ez.

— Igen.

— Mi lenne, ha ellógnánk?

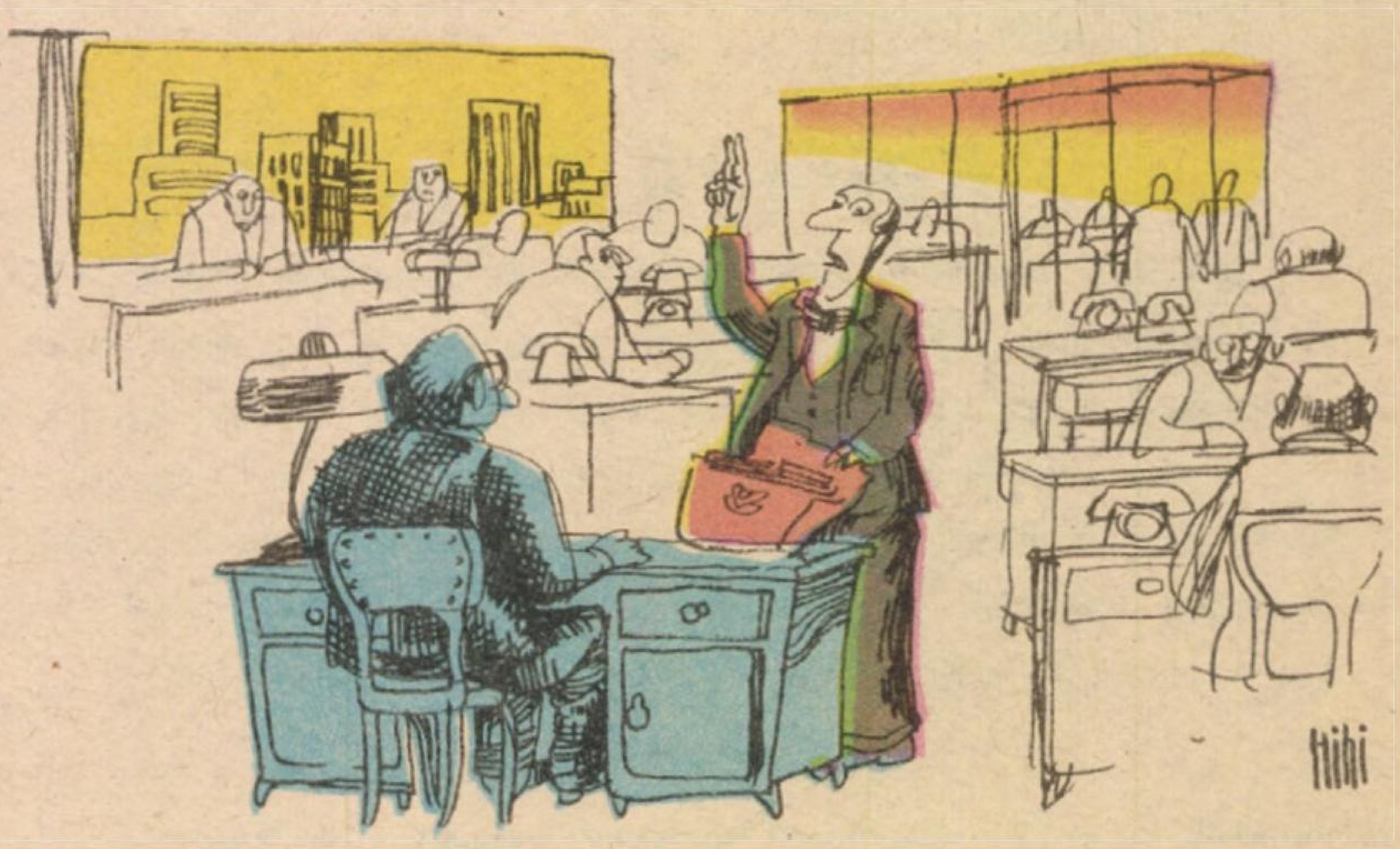
— Boldogan megtenném, de nem lehet.

— Miért nem?

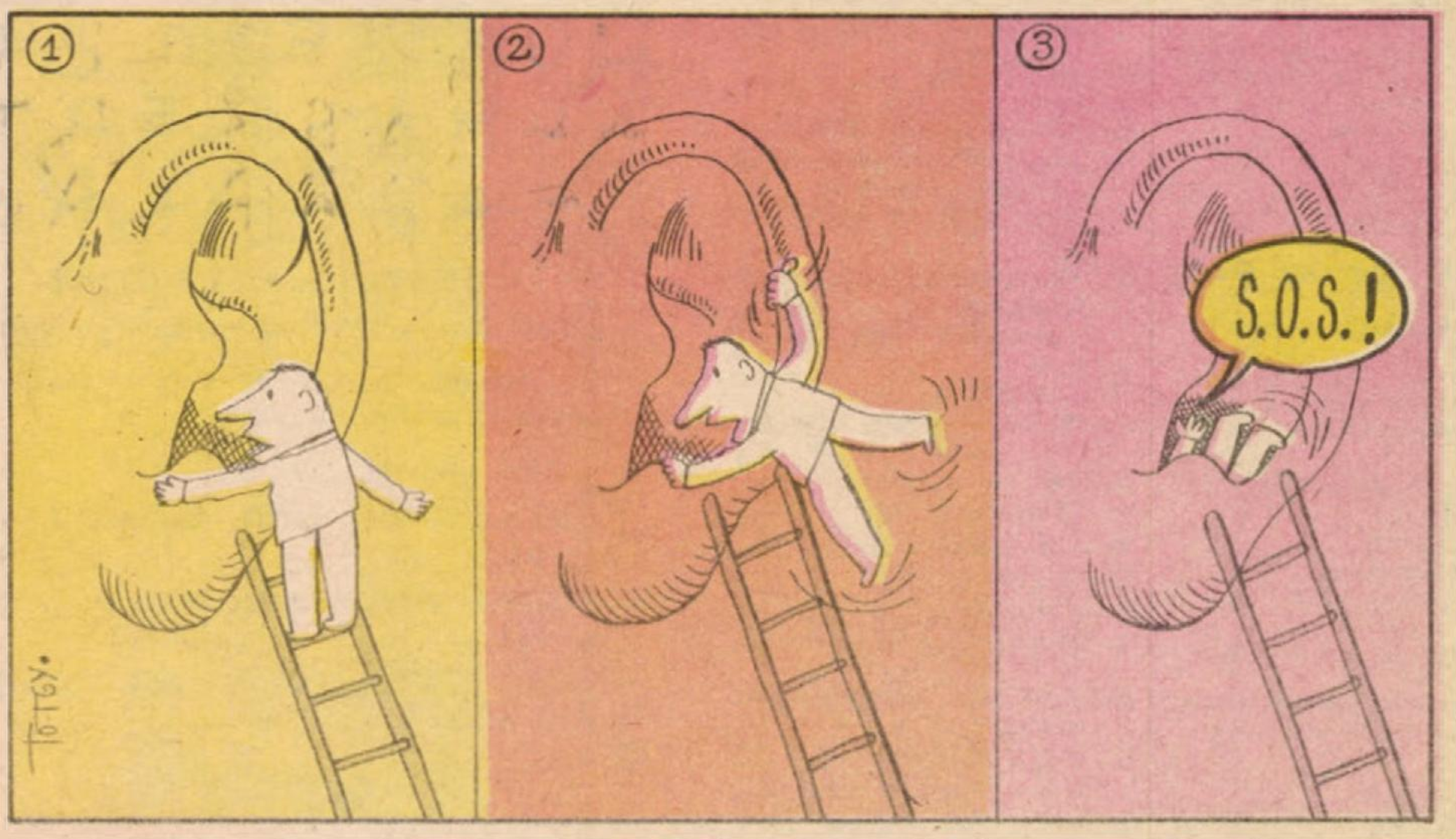
— Mert én vagyok a házigazda.

SZUPER-IRODAHÁZ

– Esküszöm, hogy nem ügyfél vagyok, hanem a maga beosztottja.

VÁLLALATI HÍRADÓ

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

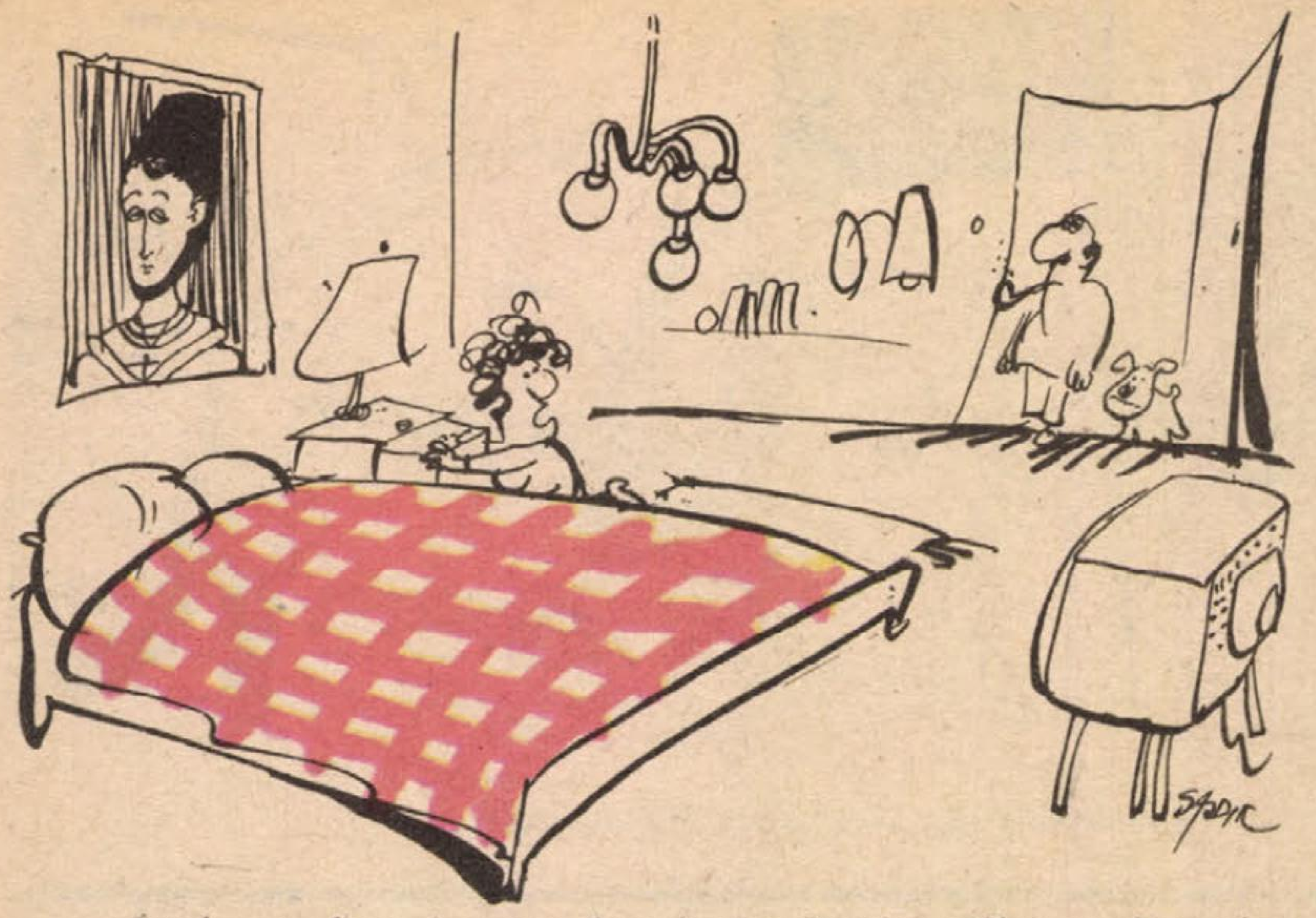
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-29 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

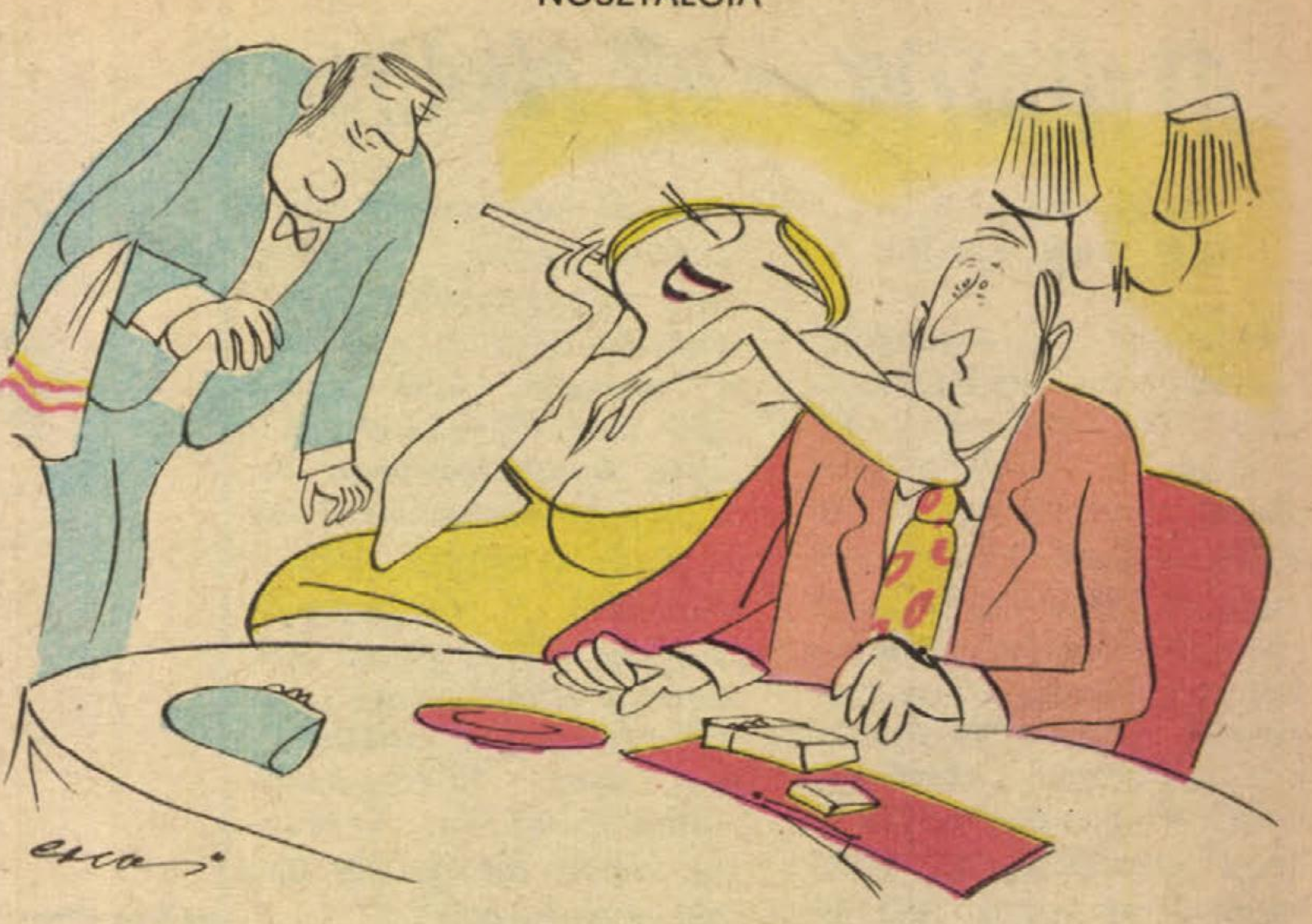
INDEX: 25 504

AGGÓDÓ NAGYSZÜLŐK

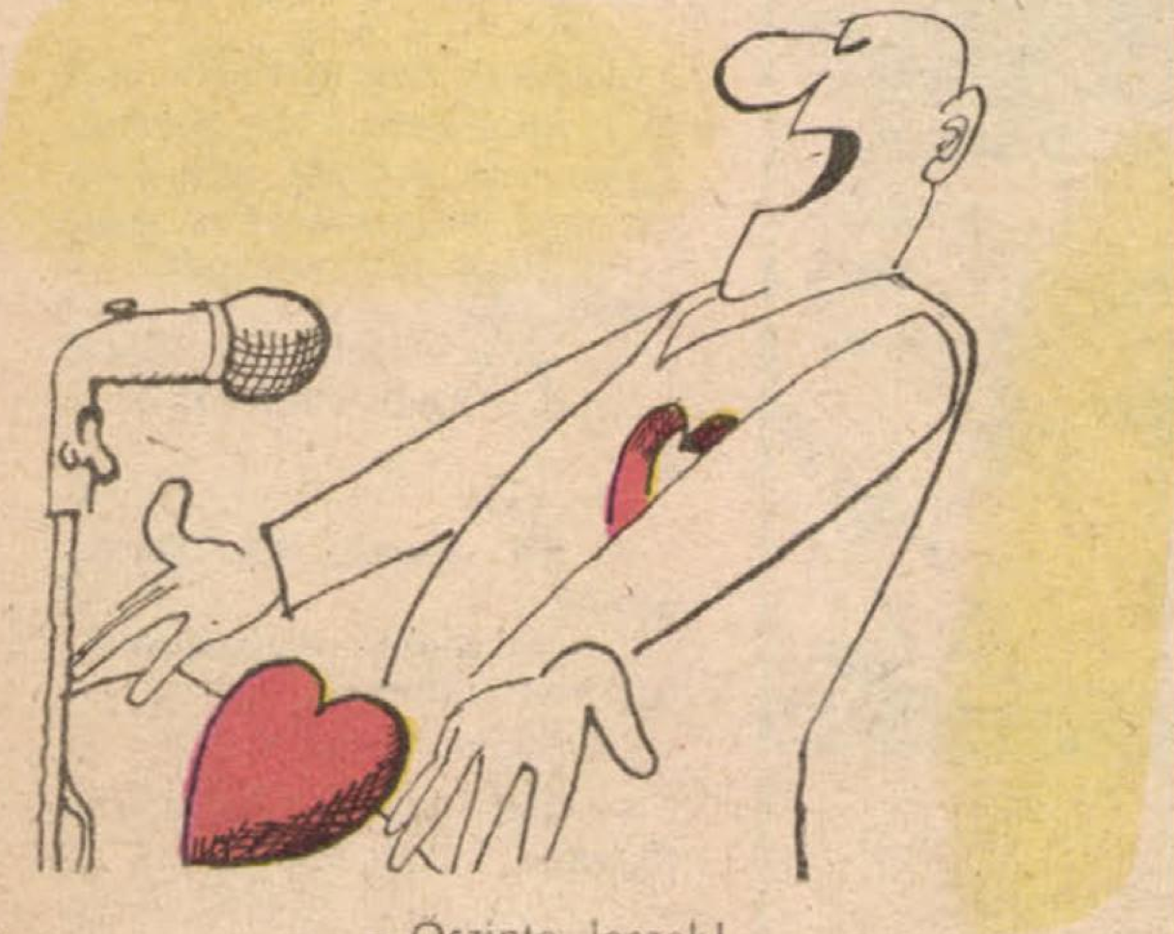
– Értsd meg, fiam, ha nem dugjuk el a fiatalok elől a pirulát, sohasem lesz unokánk.

NOSZTALGIA

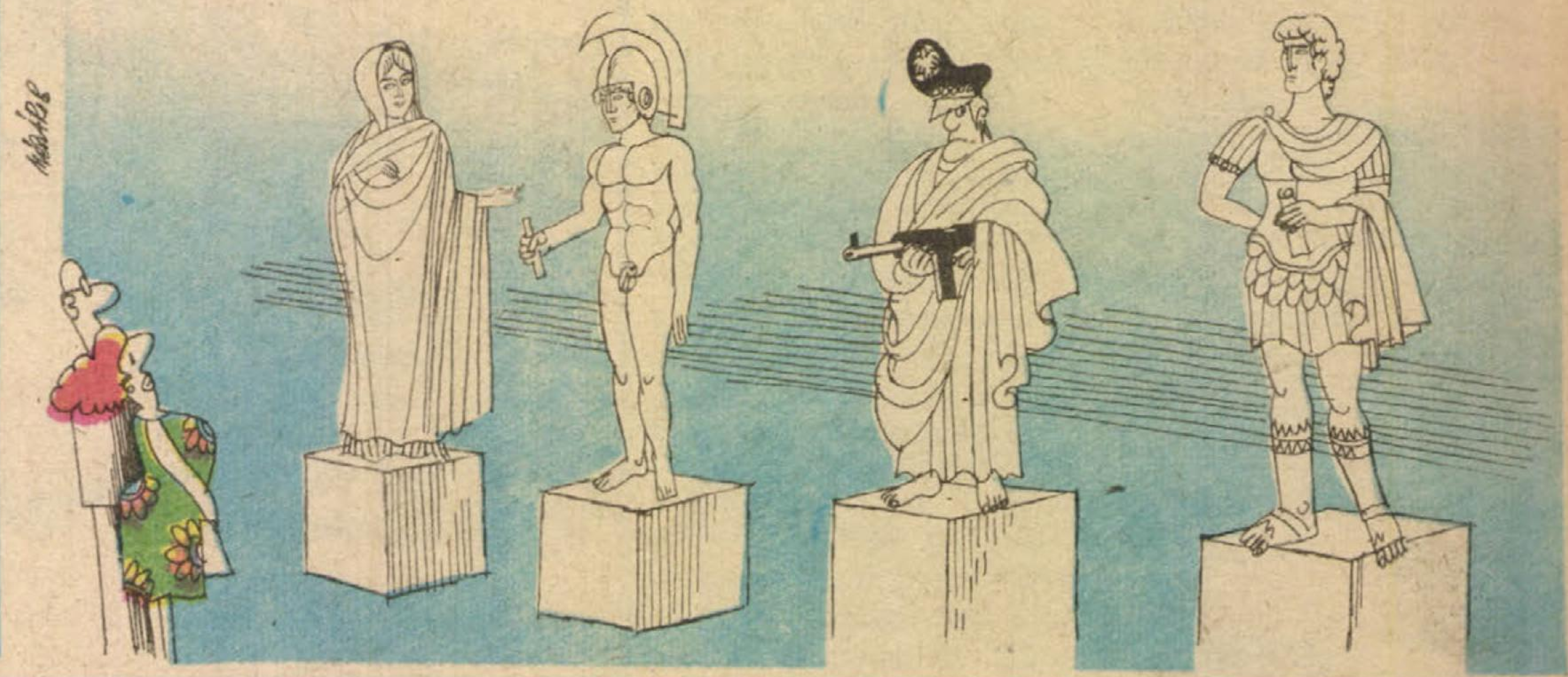
– Mégis csak jobb a feleségemmel, mert nem tudja kimondani a Courvoisier-t, ezért csak magyar konyakot rendel.

A SZÓNOK

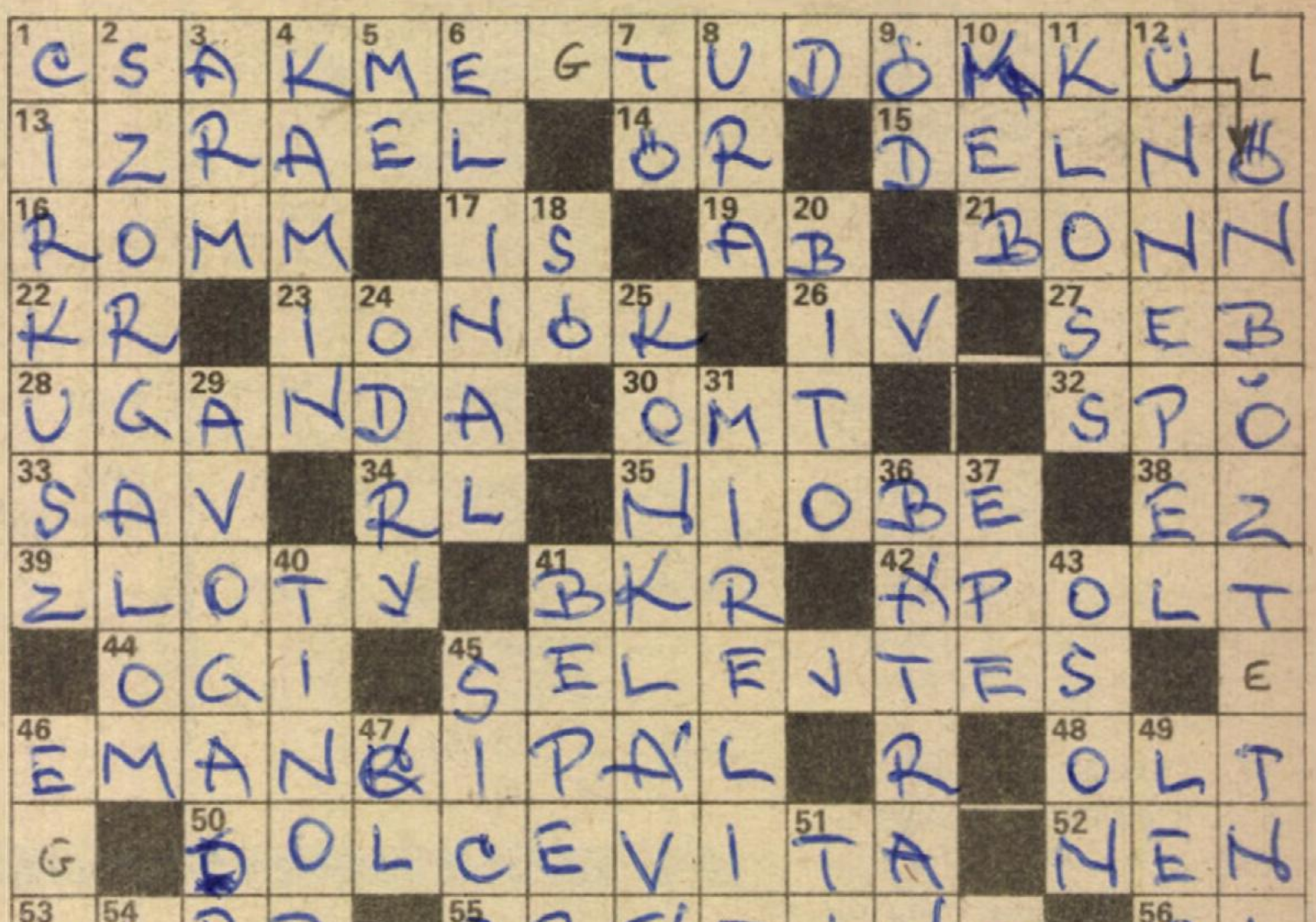
– Őszinte leszek!

HATÁSOS MŰEMLÉKVÉDELEM

Könnyű feladat

Mr. Smith meséli egy barátjának, hogy a hétvégét egy előkelő család nyaralójában töltötte. — Képzeld — mondja —, az egész család nudista! Még az inasuk is meztelen volt! — Akkor honnan tudtad, hogy ő az inas? — kérdi amaz. Mr. Smith önérzetesen felel: Vízszintes 1. — 46. függőleges. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb július 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Az ENSZ egyik tagállama
14. Vigyáz valamire
15. Dédapáink idejében azt jelentette: hölgy
16. Kiváló szovjet filmrendező
17. Szintén
19. -tól, -től, latinul
21. Európai főváros
22. . . . ónika
23. Hellén törzs volt
26. Papiros mértékegysége
27. Gyógyításra szorul
28. Afrikai állam
30. O. M. T.
32. Egy ausztriai politikai párt betűjele
33. Maró folyadék
34. R. L.
35. Tragikus mitológiai alak (fiait lenyilazták)
38. Mutatószó
39. Egy baráti ország pénze
41. B. K. R.
42. Szépen gondozott kertre is mondható például
44. O. G. I.
45. A hibás ipari termék
46. Egyenjogúvá tesz — közismert idegen szóval
48. A Duna egyik mellékfolyója
50. Fellini híres filmjének eredeti címe (Édes élet)
52. Tiszán in . . .
53. Angol hosszmérték
55. A reneszánsz szatirikus és erotikus költője
56. . . . tár
57. Elefántcsontszín francia neve
59. E. Y.
60. N. U.
61. Nálunk engedély nélkül magánszemély birtokában nem lehet
65. Veres Péter egyik művének címe (egyébként: gyümölcstermő hely)
69. Mint a 38. vízsz.

FÜGGŐLEGES

1. A vidám szórakoztatás otthona
2. Az érvényesülés egyik feltétele
3. Szegény — németül
4. Kémény, kandalló — ismert német szóval
5. M. E.
6. Úgy is mondhatjuk: olajra lép
7. A virág része
8. . . . a helyzetnek
9. H-val vízben élő rágcsáló
10. Központi Ellenőrző Bizottság
11. Egy emlékezetes tévésorozat népszerű kapitánya
12. Pl. április 4-én is ezt teszi az ország
18. Fűszer
20. Ítéletvégrehajtás eszköze
24. Nagy magyar színművész volt (Árpád)
25. Helyiség, melyben a pápaválasztó bíborosok laknak
29. Nevéhez fűződik a modern fizika egyik legjelentősebb megállapítása (1776—1856)
31. Mélyhűtött áru (fonet.)
36. Nem gyáván
37. Fontos belső szerv
40. Magyar krónikás költő a 16-ik századból
41. Pert indítok valaki ellen
43. Lábujjhegyen lopakodik
45. Nemrégiben elhunyt nagyszerű olasz filmművész
47. . . eopatra
49. Bálba hölgy hajdan enélkül nem ment
51. Idő — angolul
54. Divatját múlta
58. Valamennyi az egészből
59. Rágcsáló állat
62. Nem terád
63. Zöld-fehér sportegyesület
64. Öröklődő tulajdonság hordozója
66. Ezen a napon
67. Kerti munkát végez
68. Kicsinyítő képző

ÖNKRITIKÁRA BUZDÍTÓ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Amióta a tükröt feltalálták, fölösleges másokon nevetni."

100—100 forintot nyertek:

Bokori Éva, 1209 Budapest, Szitás u. 12/b.

Erdei István, 2300 Ráckeve, Molnár u. 11.

özv. Gortva Pálné, 2051 Biatorbágy, Ady E. u. 5.

A díjakat postán küldjük el.

amiotaatükrötfe
gallér a portál
ákombákom kd jt
ranolder ökör a
r sá smaragd l
fog basil ni aá
ön potentát ill
lio lola t épit
ö hi mr sellö á
szinyeimerse bk
lot ornamens e
elüt ög ps elo
gy aá erzsébet
eoipso iu aleut
emásokonnevetni